

Kl. 14.35

Det store spørgsmål er naturligvis, hvem de enkelte kommuner prioriterer at bygge boliger til, om det er til de unge, de ældre, eller hvem det er til. Her må vi sige, at der er brug for flere boliger. Ja, der er brug for mange flere boliger både til unge, ældre og familier.

I forbindelse med dette forslag kan jeg tilføje, at for Kristeligt Folkeparti er det meget afgørende, at B 76, altså forslaget om bedre tilskud til renovering også af private og selvejende institutions pleje- og ældreboliger, nu kommer til at fungere i virkeligheden.

B 76 blev vedtaget af et flertal i Folketinget lige før sommerferien, men blev siden totalt ignoreret af den tidligere regering. Dette forslag mener vi bestemt nu skal omsættes til virkelighed til glæde for de ældre, der bor på private og selvejende institutions pleje- og ældreboliger.

Vi håber, at den nye regering vil have det her forslag med blandt sine lovinitiativer her i foråret. Der er et utrolig stort behov for det, ligesom der er behov for byggeri af flere almene ungdoms- og familieboliger

Kristeligt Folkeparti kan helhjertet støtte L 29.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har også i Enhedslisten undret os over, at beslutningsforslaget, som jo blev vedtaget med de nuværende regeringspartiers stemmer, ikke er indarbejdet i regeringens lovforslag. Det er sådan set ret besynderligt, men det har ministeren vel en forklaring på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker økonomi- og erhvervsministeren ordet som afslutning? Det er frivilligt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for den opbakning, der er til forslaget. Det var kun hr. Keld Albrechtsen, der havde et problem, og det var regeringen. Det er jo svært at gøre noget ved.

Så kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg kommer, når vi diskuterer de øvrige forslag, ind på, at regeringen vil fremsætte forslag på det område, hvor den tidligere regering ikke gjorde det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og realkreditloven. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital).

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. (Aktivering af Landsbyggefondens midler).

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 20: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og realkreditloven. (Ny bofællesskabstype for unge – fælles 4'ere – samt midlertidige boliger for unge ved studiestart).

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 26: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., lov om leje af almene boliger og ligningsloven. (Medejerboliger og forbedret råderet).

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har her meget hurtigt efter dannelsen af den nye regering fremsat deres gamle boligpakke.

Boligpakken kan sådan lidt groft deles op i to dele: På den ene side er der en række forslag, som sigter på, at der bliver bygget nye boliger. Jeg tænker her på forslagene om nedsættelse af grundkapitalen og fælles 4'eren. På den anden side er der en række forslag, som sigter på at afhjælpe problemerne, især på de store almene boligområder. Jeg tænker her på forslagene om medejerboliger og om aktivering af Landsbyggefondens midler.

Regeringen er enig i, at boligudbuddet og problemerne i de udsatte almene boligområder er væsentlige og relevante boligpolitiske problemstillinger. Vi er derimod ikke enige i alle de foreslåede løsninger. Reguleringer, detailstyringer fylder efter min opfattelse for meget i de to partiers tankegang. Samtidig er det min overbevisning, at flere af forslagene heller ikke er tilstrækkelige til at løse problemerne og opfylde regeringens målsætning om et bedre fungerende boligmarked.

Derfor vil regeringen skabe nogle løsninger, som er mere effektive og hensigtsmæssige end de forslag, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er kommet med. Det skal jeg vende tilbage til under de enkelte forslag.

Jeg synes, det er værd at notere sig, at der er bred enighed om udgangspunktet. Der er behov for at få gang i boligbyggeriet. Det er derfor også i regeringsgrundlaget et prioriteret område, at der skal bygges flere boliger.

Vi vil fortsætte udbygningen af almene udlejningsboliger. Vi har netop behandlet regeringens forslag om at nedsætte grundkapitalen i det almene byggeri. Det vil betyde flere almene boliger, både familieboliger og ældre- og ungdomsboliger.

Kl. 14.40

Herudover vil vi på ældreboligområdet også forbedre de selvejende ældreboliginstitutioners muligheder for at bygge nyt og for at ombygge utidssvarende plejehjem til moderne plejeboliger.

Flexibilitet og større valgfrihed for den enkelte er målet for regeringen. På ældreboligområdet vil vi derfor komme med et forslag, der sikrer, at de ældre får bedre mulighed for frit at

vælge plejehjem/plejebolig, også selv om den ønskede bolig ligger i en anden kommune.

Vi skal også undgå de uværdige situationer, hvor ægtepar er blevet adskilt, fordi kun den ene har et helbredsmæssigt behov for at flytte på plejehjem. Der er forskellige fastgroede systemer, som skal overvindes i den forbindelse, men løsningerne skal tilpasses menneskerne og ikke systemerne.

Der skal bygges flere almene boliger, men det er ikke nok. Vi skal også have gang i det private udlejningsbyggeri. Regeringen er meget optaget af at skabe bedre rammer for byggeri af private lejeboliger. Vi vil derfor drøfte både med pensionskasser og andre private investorer, hvordan vi kan finde forbedringer, der kan sætte gang i byggeriet af private udlejningsboliger til helt almindelige mennesker.

Endelig vil vi styrke byggeriet af private andelsboliger. Efterspørgslen efter private andelsboliger er stor, og andelsboliger udgør en attraktiv boligform både for mange ældre og for unge familier. Regeringen har derfor fremsat lovforslag, som gør det muligt at forøge andelsboligkvoten fra 1.000 til 1.800 boliger om året.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er nok at øge byggeaktiviteten. Det er regeringens klare mål også at fremme betingelserne for øget produktivitet, kvalitet og effektivitet i byggesektoren.

Jeg vil godt sige, at det er regeringens klare målsætning, at vi skal have et større og mere varieret boligudbud i Danmark, så den enkelte familie har mulighed for at vælge den boligtype, der passer bedst til familiens behov. Lad mig i den forbindelse understrege, at balancen på boligmarkedet skal fastholdes. Valget mellem at eje eller at leje skal være reelt. Det betyder, at både ejer og lejer skal have rimelig sikkerhed for deres fremtidige boligudgifter.

På ungdomsboligområdet har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre stillet forslag om, at der skabes mulighed for byggeri af en ny type bofællesskaber for unge, de såkaldte fælles 4'ere. Regeringen er enig i det overordnede mål, nemlig at der skal bygges flere ungdomsboliger især i de store uddannelsesbyer. Der er i høj grad brug for flere ungdomsboliger, ikke mindst i byer som Århus og København.

Vi synes faktisk, at fælles 4'ere er en rigtig god idé, men hvorfor denne detailregulering? Den eksisterende almenboliglov rummer jo allerede mulighed for at bygge individuelle boliger og bofællesskaber. Derfor er der ikke behov for

særlig lovgivning, særlig økonomisk begunstige og dertil et bureaukratisk og detaljeret regelsæt, som der her er lagt op til. Jeg synes også, det er vigtigt, at den kommunale medfinansiering bibeholdes, for kommunernes ansvar må være der, for at vi kan være sikre på, at der ikke bygges boliger, der ikke er behov for.

Nedsættelse af den kommunale grundkapital fra 14 til 7 pct., som regeringen allerede har foreslået, vil give kommunerne en kraftig tilskyndelse til at sætte yderligere gang i byggeriet, også af ungdomsboliger. Flere kommuner har allerede tilkendegivet dette.

Der er altså også andre måder, hvorpå regeringen vil søge at skabe bedre muligheder for at øge byggeriet af ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer. Regeringen vil overveje, på hvilken måde den private sektor får bedre mulighed for at udbygge og udleje boliger, herunder til unge. Regeringen vil ligeledes øge udlejningen af private værelser ved at lette beskatningen.

På trods af de sympatiske intentioner om at styrke nybyggeriet af ungdomsboliger kan regeringen derfor ikke støtte forslaget om de fælles 4'ere, som ensidigt sætter på bofællesskabsformen, og som bærer præg af en alt for detaljeret og statslig regulering.

Jeg vil gerne med hensyn til den del af lovforslaget, der vedrører 4. Maj Kollegier, sige, at jeg vil tage den del af lovforslaget med næste gang, jeg ændrer almenboligloven. Jeg vil foreslå, at dispensationen vedrørende bestyrelsessammen sætning og udlejning, der gælder for de 4. Maj Kollegier, der har modtaget offentlig støtte til renovering, forlænges med 10 år til udgangen til 2015.

Lad mig om en anden del af Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres boligpakke sige, at vi er enige i udgangspunktet. Der skal gøres noget ved de problemer, som desværre kan konstateres i mange af de store almene boligområder. Den skæve beboersammensætning påkalder sig her særlig interesse.

Kl. 14.45

Vi er imidlertid ikke enige om midlerne. Der ligger to forslag i pakken, som angiveligt er med med henblik på at løse nogle af de nævnte problemer:

Der er medejerboligforslaget, hvor jeg ser det fremsatte lovforslag om medejerboliger og forbedret råderet som udtryk for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har erkendt, at lejerne i almene boliger ønsker større individuel frihed til at bestemme, hvordan den enkelte vil

bo og indrette sig. Den enkelte lejer skal ikke i så høj grad som tidligere være afhængig af, hvad fællesskabet beslutter. Det glæder mig, at man nu, og det gælder ikke mindst Socialdemokratiet, åbenbart er parat til at se lidt mere fordomsfrit på forholdene i den almene sektor.

Desværre må jeg sige, at jeg har svært ved at se, at netop medejerboligformen skulle være særlig fordelagtig for den enkelte lejer, og det er vel lige præcis det, der er afgørende. Er medejerboligmodellen så attraktiv for den enkelte boligsøgende, at der vil være bred interesse for modellen? Jeg tror det faktisk ikke.

Efter forslaget skal lejerne betale et medejerindskud, og de får indflydelse på lejlighedernes indretning. Men denne indflydelse kan i sagens natur kun gøres gældende ved en udlejning, typisk ved byggeriets opførelse. Ved udlejning nummer to er indflydelsen brugt, og hvor mange vil finde det attraktivt at betale op mod 200.000 kr. for at komme ind i en almen bebyggelse, hvor man ikke får større indflydelse end andre lejere? Næppe ret mange, hvis det da ikke blot er for at kunne sprænge ventelisten.

Et andet forhold, som giver anledning til en vis skepsis, er det udviklede regelsæt, som følger med ordningen om medejerboliger. Jeg kan henvise til reglerne om reguleringen af medejerindskuddet, fastsættelsen af lejen for medejerne, hele garantiordningen og udbygningen af ventelistesystemet osv. osv.

Kort sagt: Jeg finder altså den foreslåede model for bureaukratisk. Jeg mener, det mest rationelle er at droppe tanken om medejerboligen. Jeg mener, vi i stedet skal gå mere direkte til værks og sørge for, at almene lejere får mulighed for enten at blive egentlige ejere af deres bolig eller andelshavere.

Som bekendt har jeg nedsat et udvalg, som skal forberede en reform af det almene byggeri, som gør det muligt for lejerne at overtage deres bolig enten som ejerbolig eller som andelsbolig. Jeg er naturligvis klar over, at dette arbejde ikke er ukompliceret, men jeg er overbevist om, at det er den rigtige vej. Jeg er således sikker på, at mange almene lejere, herunder både børnefamilier og ældre, vil være interesserede i den medbestemmelse, som følger ved at være ejere eller andelshavere.

Med medbestemmelse følger et større engagement og ansvar, og jeg er også sikker på, at de nye ejere og andelshaveres engagement vil have en afsmittende og vel at mærke positiv afsmittende virkning i den pågældende bebyggelse.

Herved får vi nogle mere stabile og velfungerende boligområder.

De foreslåede ændringer i lejernes individuelle råderet ser jeg derimod positivt på. Jeg er således enig med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i, at reglerne trænger til en liberalisering. Reglerne hører under socialministerens område, så vi vil se på sagen. Vi er enige om, at det mest hensigtsmæssige vil være at se på disse regler som opfølgning på udvalgsarbejdet om salget af de almene boliger.

Med hensyn til Landsbyggefondens midler er der en aftale mellem den tidligere regering og Boligselskabernes Landsforening. Det er positivt, at den almene sektor selv tilslutter sig medfinansiering af nybyggeri. Jeg har også bemærket i aftalen, at støtte fra Landsbyggefonden først vil kunne ydes, når alle lokale muligheder, herunder lejerbetaling, er helt udtømte. Regeringen vil vurdere aftalen nærmere og diskutere den med de partier, som indgår i finanslovforhandlingerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er tre korte bemærkninger foreløbig: Fru Lissa Mathiasen, hr. Keld Albrechtsen og hr. Lars Kramer Mikkelsen i nævnte rækkefølge.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er det første gang, at vi har haft mulighed for at høre ministeren komme med nogle boligpolitiske udtalelser her i Folketingssalen, og derfor lyttede jeg meget opmærksomt. Det gjorde jeg også på baggrund af, at netop Venstre og De Konservative på boligområdet sidste forår, hele foråret igennem, kom med adskillige beslutningsforslag, samtidig med at man lagde an til at ville holde en høring. Udgangspunktet var, og man blev ved med at spørge den daværende regering: Hvordan får vi mere gang i byggeriet, hvad sker der? Sådan lød det.

Jeg må konstatere efter at have lyttet her, at der skal være frit valg til plejeboliger, for regeringen vil ikke have adskillelse. Jeg synes heller ikke, det er en god idé at adskille, men forudsætningen for, at man overhovedet kan bruge nogen af de her modeller, er jo, at der er nogle ældreboliger og nogle plejehjemsboliger.

Kl. 14.50

Så hører jeg ministeren sige, at man om et år er færdig med at snakke omkring den almene sektor – jeg glæder mig egentlig over, at det varer et år, for det er vist ikke af det gode, det, der

er lagt an til dér – og at man nu vil tage en drøftelse med private investorer for at se, hvad man kan få i gang.

Det eneste, jeg hører, der er regeringens svar her i dag, er: Tak for, at den daværende socialdemokratisk ledede regering kom med forslaget og havde forhandlingen om at få grundkapitalen ned, og tak for, at der er kommet et udspil omkring andelsboliger, så vi kan sætte kvoten op. Men regeringen har ikke én bolig, de agter at sætte i værk – eller hørte jeg forkert?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er ubehageligt at høre på, at hvis det lykkes regeringen at få solgt nogle af lejlighederne hjemme i min boligafdeling i Holmstrup, skulle de blive bedre beboere end os andre, der bor der i forvejen. Sådan noget synes jeg er meget ubehageligt at høre på. Jeg ved ikke, hvordan sådan en tanke kan opstå, men jeg ved godt, at man i en borgerlig tankegang måske har det sådan, at folk, der ejer noget, er mere værdifulde end folk, der ikke ejer noget. Jeg vil sige, at det er mig en meget vederstyggelig synsvinkel.

Så vil jeg bare spørge ministeren: Hvad har regeringen egentlig med på ungdomsboligområdet? Jeg kunne forstå, at man ikke vil give kommunerne en forbedret finansiering på ungdomsboligområdet. Man vil heller ikke have det forslag, som Socialdemokratiet har fremsat. Det kunne også gøres bedre, det vil jeg erkende. Har man ikke andet med i tasken i dag, end at man ikke vil give kommunerne en ordentlig finansiering på ungdomsboligområdet?

Nu skal vi endnu en gang opleve, at der går et år, uden at der bliver foretaget noget som helst på ungdomsboligområdet, og så kan vi til august-september, når studieåret starter, konstatere, at vi endnu en gang sætter rekord i ventelister.

Jeg synes, det er en meget, meget fattig start for den nye minister, især på ungdomsboligområdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen for en kort bemærkning, og det er som bekendt af højst 1 minuts varighed.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Regulering og detaljstyring fylder for meget i forslagene, siger ministeren. Det er jo blevet så-

dan et mantra hos regeringen. Jeg ved ikke, om det er spindoktorerne, eller hvem det er, der har fodret regeringens ministre med det udsagn, at det er det, der virker folkeligt og populært.

Det er jo ikke pænt at spørge ministeren, om han har læst forslagene, så det vil jeg lade være med, men jeg vil om et konkret element i dem, nemlig i forhold til fælles 4'eren, sige: Regler og detaljstyring kan man da ikke sige det er. For mig at se står der ikke nogen steder noget om, at alle nu skal til at bo i den slags boliger. Der står, at man har fremsat et forslag, da den socialdemokratiske regering sad der, hvor man ønskede at skabe et nyt tilbud til unge mennesker, en ny boform til unge mennesker, som i øvrigt vel at mærke kan omdannes, hvis der ikke er unge, der vil bo i dem, men det er et nyt tilbud.

Jeg tror ikke, jeg kender tallet på gange, hvor vi har siddet i Boligudvalget og hørt på Venstrefolk og Konservative, som ønskede at spørge, hvad den på det tidspunkt socialdemokratiske ledede regering agtede at gøre ved ungdomsboligsituationen. Her er et forslag. Hvad agter regeringen at gøre ved det?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Økonomi- og erhvervsministeren får lov at svare nu. Jeg har noteret en kort bemærkning her hos formanden.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at regeringen, i modsætning til den tidligere regering, ønsker at implementere det forslag, som Kristeligt Folkeparti stod fadder til i sin tid. Der er eksempler på, at man kan skille ældre ad på et plejehjem. Det ønsker vi ikke kan foregå, og det vil vi lovgive om. Da vi ønsker, at private investorer får muligheden, vil vi godt ind og kigge på det, så det ikke kun er pensionskasser, der kan bygge, men også andre private investorer. Vi vil vurdere de her elementer.

Så synes jeg, at det lyder lidt forrygende at sige, at der ikke sker noget, at tiden går og der ingenting sker: Der er 11.000 boliger indmeldt til nybyggeri næste år – 11.000!

Til hr. Keld Albrechtsens spørgsmål om, om nogle af lejlighederne bliver solgt: Vi har jo netop nedsat et udvalg til at kigge på det. Vi ønsker et mere varieret boligudbud. Vi har noteret os, at selv boligselskaberne har lært at bygge bedre, end man gjorde tidligere, nemlig et mere spredt, et mere lavt, et mere varieret byggeri.

Kl. 14.55

Jeg må også notere mig, at Socialdemokratiet har noteret sig ejerdelen, når man går ind og ser på deres forslag om, at man kan komme til at eje noget af sin bolig. Det er, som om det skal gøres til det helt vilde, at folk måske får mulighed for at overtage deres egen bolig, enten som ejerlejlighed eller på andelsbasis.

Så må jeg sige til det om, at der ikke er sket noget, at vi har faktisk også et forslag fra skatteministeren om udlejning af værelser. Vi tror faktisk på, at kommunerne, som har ansvaret for det her, tager det her område alvorligt. Jeg kan faktisk sige, at i min egen hjemkommune har borgmesteren lovet de studerende, at man nok skal sørge for, at der er bolig til de studerende. Jeg synes, vi skal give det ansvar til de respektive borgmestre.

Så til hr. Lars Kramer Mikkelsen, og det er lidt af det samme, retorikken er der: Ja, vi mener, der er for meget detaljstyring. Vi mener, der er for meget bureaukrati. Vi mener, at kommunerne skal have frihed til at bygge de her ungdomsboliger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har jeg korte bemærkninger fra hr. Morten Homann, fru Lissa Mathiasen, hr. Lars Kramer Mikkelsen og hr. Keld Albrechtsen. Jeg tager alle fire og giver ministeren lidt udvidet taletid efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Regeringens motto er som bekendt »tid til forandring«. Jeg synes ikke, der er så meget forandring over regeringens boligpolitik, hvor det eneste konkrete forslag, man har, som kunne skaffe flere boliger, er et forslag, der er bred enighed om i Folketinget, og som stammer helt tilbage fra den gamle regerings tid.

Jeg synes, det er lidt sølle, når økonomi- og erhvervsministeren kan sige, at det er et højt profileret område i regeringsgrundlaget, at der skal bygges flere boliger, og man så ikke har et eneste konkret forslag ud over det, som vi alle sammen er enige om. Man har ikke et eneste konkret nyt forslag, som gør, at når vi når frem til sommer, står der nogle nye boliger, som danskerne kan vælge imellem – ikke et eneste konkret nyt forslag.

Jeg synes, det er meget, meget sølle at kalde det for et højtprofileret område i regerings-

grundlaget, hvis man ikke har et eneste konkret forslag.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg takker selvfølgelig for svaret fra ministeren og kan forstå, at VK-regeringens boligforslag er, at man godt vil acceptere den andelsboligkvote-forhøjelse, som den tidligere regering, den socialdemokratiske ledede regering, ønskede, og at man godt vil acceptere kommuneaftalen, den kan man støtte. Så har man i øvrigt et forslag, der går på, at private selvejende institutioner skal have bedre muligheder end andre ældreinstitutioner. Det har vi klart taget afstand fra, og det gør vi stadig væk.

Men hvad mere har regeringen? Sidste forår kom der fra såvel Venstre som De Konservative en meget klar hilsen til den daværende regering: Hvornår sker der noget, hvornår bliver der bygget noget, hvornår ser vi regeringen træde i funktion? Det var kravene sidste år. Det var grunden til, at vi holdt en høring.

Jeg er nødt til at sige: De mange spørgsmål, de mange krav, der blev stillet sidste år, forpligter. Man kan ikke et år efter sidde som regering og sige: Nu skal vi først have drøftet det med de private udlejere, nu vil vi tage en snak med den almene sektor, og så må vi se, om der kan ske noget engang. Det er for ringe.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Regeringen vil prioritere byggeri af boliger. Ja, nu kan man jo sige, at man startede flot, for man startede med at nedlægge Boligministeriet; det er jo en interessant nyskabelse.

Jeg vil med hensyn til de 11.000 boliger sige, at jeg ligesom ministeren er begejstret for den aftale, som den socialdemokratiske regering lavede med kommunerne, for derfor kommer der så mange boliger i år, og det er vi selvfølgelig, ligesom ministeren, tilfredse med i Socialdemokratiet.

Fælles 4'eren vil jeg gribe fat i igen, for vi synes faktisk i Socialdemokratiet, at det er en nyskabelse. Jeg har svært ved at se, hvor reglerne og alle de her ting er – jeg kan ikke huske alle de der ord, som spindoktorerne har lært ministre. Derfor vil jeg ikke bruge det med regelstyring mere i mit indlæg, men blot sige, at unge mennesker kan vælge at flytte ind i sådan en fælles 4'er. De kan altså også vælge andre boligformer, men hvad er der egentlig galt i at skabe

og give dem muligheden for at bo under den her form? Der er nogle, der ikke ønsker at bo på den måde, der er formentlig også mange, der godt kunne tænke sig at bo på den måde.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

På bundlinjen står jo, at på ungdomsboligområdet nedskærer regeringen byggeriet med 750 boliger om året i forhold til det, der var planen. Der er jo konsekvensen af, at man ikke vil give kommunerne fuldt statsligt grundindskud til de 750 boliger om året. Så er der meget stor risiko for, at de aldrig bliver bygget.

Ministerens betænkeligheder ved fælles 4'eren er, at det er en særlig ungdomsboligtype, som ministeren mener er bureaukratisk. Det kan man sådan set godt argumentere for, men det kan da ikke betyde, at man ikke bygger ungdomsboligerne.

Jeg vil godt spørge ministeren: Betyder det så, at man vil give kommunerne mulighed for med 14 pct. statsindskud i grundkapital at bygge de 750 boliger om året? For så er det jo en kommunal valgfrihed. Så må jeg medgive ministeren, at han har noget at have sine påstande i. Men hvis han ikke kan levere de 14 pct. grundkapital, er resultatet i en trang situation en nedskæring af det årlige ungdomsboligbyggeri med 750 enheder om året.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren, og der gives lidt ekstra taletid, fordi der har været fire oppe med korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne have lov til at sige til hr. Morten Homann, at jeg hører ham herfra sige, at grundtaksten var det eneste, der var i ministerens tale i dag. Så må jeg sige til hr. Morten Homann, at han ikke har hørt efter. Jeg sagde, at andelsboligkvoten ville blive forøget fra 1.000 til 1.800.

Jeg sagde, at vi ville tage en dialog med pensionskasserne og de private for at få bygget mere privat boligbyggeri.

Jeg sagde, at denne regering modsat den tidligere vil implementere det forslag, der var vedtaget af Kristeligt Folkeparti, hvor vi går ind og ser på ældreinstitutioner.

Dét bliver også svaret til fru Lissa Mathiasen: 11.000 boliger. Det kan være, at vi faktisk må have den diskussion os imellem, for det kan risikere at betyde, at byggeriet og byggebranchen faktisk bliver presset, når der bliver meldt så meget ud. Men nu kender vi jo endnu ikke det reelle tal.

Så med hensyn til fælles 4'eren: Jeg synes, at det er en god idé, men jeg synes bare, at kommunernes ansvar for også at finansiere inden for de nuværende regler bør være til stede. Man har et ansvar for det, man går om bord i.

Det er også et svar til hr. Keld Albrechtsen, der taler om endnu flere penge til det her område, flere penge til indskuddet. Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er fint, at kommunerne tager ansvar for, at der bliver bygget de ungdomsboliger, der er brug for til de studerende. Vi ved, at der er pres på både i København og Århus. Vi ved, at der er et behov for disse byggerier. Vi har tiltro til, at de stedlige borgmestre tager vare på det og bygger for de studerende.

Så igen med hensyn til antallet af boliger: Jamen vi tror da på, at når der er indmeldt så højt et antal boliger, hvor man har mulighed for at bygge til de unge mennesker, så vil der også blive bygget til de unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jamen jeg er jo ked af, at jeg har fået så store forventninger til regeringen og til økonomi- og erhvervsministeren på boligområdet. Jeg kan sige, at det hænger meget nøje sammen med, at økonomi- og erhvervsministeren selv præsenterede det som et meget højt prioriteret område i regeringsgrundlaget, og at jeg derfor tillod mig at have nogle forventninger ud over, hvad den tidligere regering har kunnet præstere. Jeg må sige, at der er jeg stadig væk ikke blevet overbevist om, at den nye regering har noget nyt at byde på, når det drejer sig om faktisk at få skabt flere boliger, særlig når det drejer sig om lejeboliger, hvor der er så lang venteliste.

Så kan jeg jo også notere mig, at det eneste, man har at sige til den store ungdomsboligmandel især i uddannelsesbyerne, er, at man har tillid til, at borgmestrene i de pågældende byer vil løse opgaverne.

Så jeg savner stadig væk nogle bud fra regeringen på, hvad man mener med, at man har prioriteret det her højt, når man ikke har nogen egne forslag, som rent faktisk gør, at der vil blive bygget flere boliger, særlig lejeboliger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en tredje og dermed sidste korte bemærkning til ministeren i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at kommunerne jo har haft en berettiget forventning om, at de kunne bygge 750 ungdomsboliger om året med fuld statslig grundkapital. Regeringen siger så nu, at det kan de bare ikke alligevel.

Kl. 15.05

Så siger ministeren, at hvis der er problemer med for få ungdomsboliger, skal kommunerne da såmænd nok bygge dem. Det er forbløffende, så kort tid der skal gå, før en boligminister falder ind i den samme gamle sang, som vi har hørt skiftende socialdemokratiske boligministre gentage gennem 10 års regering, hvor vi spurgte hver eneste sommer og for den sags skyld også hver eneste vinter, når der skulle laves finanslov: Hvornår kommer der nogle konkrete planer på ungdomsboligområdet? Så sang man sangen: Jamen vi har tiltro til, at *nu* går kommunerne i gang.

Så endelig efter så mange år fremsatte den socialdemokratiske ledede regering sidste år et forslag om konkret 14 pct. Endelig gjorde de det, for de havde erkendt, at den altså ikke gik med bare tro og fromme erklæringer. Nu ser vi så den nye boligminister tilbage i den samme gamle rille, og det kommer der altså ingen ungdomsboliger af, vil jeg sige til ministeren.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg forstod ministerens sidste svar, blev der sagt: hvis der måtte vise sig behov for ungdomsboliger. Så tror jeg, at vi alle sammen, selv om vi står i en periode her umiddelbart efter jul, alligevel godt kan huske tilbage ikke bare til sidste sommer, men til de sidste mange somre. Der er altid et stort behov for ungdomsboliger, når uddannelsesstederne starter op.

I den forbindelse ligger der i relation til lovforslag nr. L 20, som også er til behandling i dag, et konkret forslag om, at man går ind med den der forsøgsordning med de 15 mio. kr., altså muligheden for at kunne gå ind og understøtte en kommunes forsøg på midlertidigt at løse ungdomsboligproblemerne. Det kan være i form af i en midlertidig periode at finde pladser i nedlag-

te plejehjem, sygehuse, kaserner, eller hvad det måtte være.

Vil man heller ikke engang fra regeringens side støtte dét lille forslag for at afhjælpe i en akut situation hvert år ved uddannelsesinstitutionernes start?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen for en tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ministeren siger: Der er et behov, det ved vi i regeringen, for at bygge ungdomsboliger. Og ministeren siger også, at fælles 4'eren kunne være et godt, sympatisk forslag. Sådan hørte jeg ministeren sige, men der var for meget ... nej, nu siger jeg det ikke igen.

Men mit spørgsmål er igen: Hvis det nu er et sympatisk forslag, og der i øvrigt er nogle perspektivrige muligheder i det, som jeg i hvert fald ser det, hvad er så problemet i at give det som en mulighed i det lovforslag, der ligger her? Det har jeg svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan kun gentage over for hr. Morten Homann, at det er et prioriteret område det her. At vi så ikke kan overbevise SF om det, er der nok ikke noget at gøre ved, men det kommer vi nok ikke videre med. Det eneste er at sige: Ja, vi tror faktisk på, at kommunerne og borgmestrene tager ansvar for det her. Det tror vi faktisk på.

Så til hr. Keld Albrechtsen: Kommunerne havde en berettiget forventning til den tidligere regering. Nu er der kommet en ny regering. Vi har valgt at lægge en anden linje, og jeg er glad for, at vi ikke er bundet af, hvad den tidligere regering har sagt på alle områder her i tilværelsen.

Vi har sagt: Grundtaksten sætter vi ned. Det var en aftale, der var indgået med KL, og der har været en voldsom indmelding på byggeri af nye boliger. Det, jeg hører her i dag fra en del af venstrefløjen, er rene rygmarvsreaktioner på, at det er noget frygtelig skidt det hele. Tænk, der er indmeldt 11.000 boliger, og så hører vi det her. Og hvis der er behov for boliger? Det må den enkelte kommune og den enkelte borgmester vurdere. Jeg kan ikke stå her og sige, om der f.eks. er behov for at bygge en fælles 4'er i Esbjerg eller andre steder.

Jeg mener faktisk, at det er rimeligt – det er også et svar til både fru Lissa Mathiasen og hr. Kramer Mikkelsen – og jeg mener, at kommunerne bør tage ansvar, også økonomisk ansvar, hvis man ønsker at bygge fælles 4'ere i stedet for permanente ungdomsboliger. Da der er en nedsettelse af grundtaksten, mener jeg, at kommunerne har fået det frie forhold, at de kan bygge, som de vil.

KL 15.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan jo desværre give ministeren fuldstændig ret i, at det ikke er lykkedes ham at overbevise mig om, at den nye regering virkelig vil prioritere det her højt. For hvis man skal prioritere det, kræver det noget mere end bare ord. Så kræver det nogle handlinger.

Jeg har altså desværre ikke hørt nogle handlinger fra den nye regering, som rækker ud over, hvad der har været på bordet hele tiden. Tværtimod tager man nogle ting af bordet. Man har ikke nogen konkrete bud på, hvordan man skal få bygget ungdomsboliger til de mange tusinde unge, der hvert eneste år står og mangler bolig.

Derfor må jeg sige, at når ministeren kalder det et højt prioriteret område, har jeg meget, meget svært ved at få øje på handlingen, og han kan altså ikke overbevise mig med ord alene.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Til hr. Morten Homann: Vi har valgt en anden linje, vi har valgt en anden politik, og det er da muligt, at vi ikke kan overbevise SF. Det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg har redegjort også for de spidsbelastningsperioder, vi ved, at de studerende har, hvor de mangler boliger: Vi vil have større skattefrihed for udlejning af værelser. Det har jeg allerede sagt én gang. Jeg har sagt, at vi kommer med en kvote på andelsboliger. Vi har set, hvor mange boliger der er indmeldt. Jeg har sagt, at vi går ud og taler med de private investorer og pensionskasserne for at få mere gang i det private byggeri, så vi kan få et mere varieret boligudbud.

Det er ikke nok for SF. Det er jeg ked af. Det er der ikke noget at gøre ved.

Så glemte jeg at svare fru Lissa Mathiasen: Kommer regeringen med 15 mio. kr. til en forsøgspulje? Det gør vi ikke. Men Socialdemokratiet har jo ligesom alle andre mulighed for at øve indflydelse på regeringens politik i de kommende finanslovforhandlinger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er vi tilbage til ordførerrækken. Jeg skal lige gøre opmærksom på, at Venstre har ønsket at dele ordførerskabet. Først kommer fru Inge-Lene Ebdrup og senere fru Rikke Hvilshøj.

Hvis der er korte bemærkninger, får man de korte bemærkninger til hver enkelt ordfører.

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg er ordfører på L 23 og L 20, og jeg må sige, at der er et vist sammenfald mellem de foregående, nemlig L 29 og L 13. Derfor vil jeg bare henviser til mine tidligere bemærkninger.

Venstre støtter regeringens forslag, og idet forslagene er identiske, ser jeg heller ikke nogen hindring i, at forslagsstillerne støtter regeringen, hvor hele L 13 jo er indeholdt i L 29.

Så til L 20 – fælles 4'eren. Det er jo endnu et forslag, som den tidligere regering præsenterede i boligpakken.

Venstre er meget optaget af at øge udbuddet af boliger til unge. Vi mener, at med det, vi just har behandlet – forslaget om nedsættelse af den kommunale grundkapital – vil de kommuner, der især oplever dette problem, fortrinsvis universitetskommunerne, få en virkelig god mulighed for at iværksætte yderligere ungdomsboligbyggeri.

Ideen om fælles 4'ere er som sådan en god idé, fordi den knytter en billig boligform sammen med et socialt netværk. Flere og flere unge er ensomme, og tiltag som f.eks. fælles 4'ere kan medvirke til at ændre på dette.

Alle de positive elementer, der er i det her lovforslag, mener vi dog sagtens kan rummes inden for gældende lovgivning. Der er intet i vejen for at opføre ungdomsboliger på op til 50 m² pr. stk. efter en boligfællesskabsmodel, hvor man fleksibelt kan opføre fælles 4'ere, fælles 5'ere og fælles 10'ere, eller hvad man har behov for.

Derfor ser vi ingen grund til at indføre yderligere bureaukrati på det her område. Vi ser det også som en fordel, at det er kommunerne, der via grundkapitalen er medbestemmende om,

hvilke byggerier der iværksættes. Derved iværksættes kun byggeri, der er behov for.

Men hensyn til forslaget del om midlertidige boligformer ser vi forslaget som regler for reglernes skyld. Allerede i dag benytter kommunerne alternative boligformer ved spidsbelastninger. For eksempel har Aalborg Kommune benyttet en kaserne, og Lyngby har benyttet en tidligere flygtningelandsby. Der er derfor intet til hinder for, at kommunerne etablerer midlertidige boliger inden for den gældende lovgivning. Så vi i Venstre vil hellere bruge krudtet på at skaffe varige boliger til de unge.

Vi har fuld tiltro til, at de kommuner, der har midlertidige problemer, sagtens selv kan løse disse, uden at der behøver at være et decideret forskrift fra Folketinget.

Endelig vil lovforslaget forlænge den nuværende ordning for 4. Maj Kollegierne, for så vidt angår bestyrelsessammensætning og udlejning. Vi ser positivt på dette forslag og vil, ligesom ministeren forslår, støtte, at ordningen forlænges indtil 2015.

Kl. 15.15

Venstre ser lyst på fremtiden, hvad angår en forøgelse af antallet af boliger til unge. Både det tidligere omtalte forslag om nedsættelse af den kommunale grundkapital og bedre vilkår for det private udlejningsbyggeri bidrager til flere boliger. Også nedsættelsen af skatten på privat udlejning af værelser vil forventeligt give et bidrag til væsentlig flere boliger til unge.

Vi støtter ikke dette konkrete forslag på grund af det øgede bureaukrati og de mange regler, der overlapper eksisterende lovgivning, men vi støtter kraftigt en forøgelse af antallet af boliger til unge.

Rikke Hvilshøj (V):

Vi har jo for alvor taget fat på behandlingen af den tidligere regerings boligpakke, som Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har valgt at genfremsætte, nu som oppositionsforslag.

Venstre er enig i målsætningen: Vi skal have bygget flere boliger. Man vil også i den kommende tid opleve, at den nye regering vil tage initiativ til dét med Venstres støtte.

Men vi er ikke enige i midlerne, og det er jo allerede blevet illustreret, og jeg vil her kommentere på L 23 og L 26.

Ligesom Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har Venstre også opmærksomheden rettet mod de mange penge, der om nogle år vil hobe sig op i Landsbyggefonden. En lang række

almene boliger vil have betalt deres lån af, og afdelingernes indtægter vil i stedet gå til Landsbyggefonden.

Venstre mener også, at disse midler skal aktiveres og være med til at gøre den almene sektor selvfinansierende. Vi vil dog gerne i forbindelse med finanslovforhandlingerne have lov til at se lidt nærmere på den konkrete aktivering af Landsbyggefondens midler, og på den baggrund kan vi ikke tilslutte os L 23.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres forslag om etablering af medejerboliger i den almene sektor er en konstruktion, der er opstået, fordi de to partier ikke har turdet tage den fulde konsekvens af deres egne udmeldinger om ønsket om blandede boligformer. At vi overhovedet taler om, at vi skal have blandede boligformer, skyldes jo, at der er opstået problemer, hvor der er en stor koncentration af almene boliger.

Venstre vil derfor sikre en reel blanding af boligformerne ved at tilbyde lejerne i de almene boliger muligheden for at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis.

Det er en kompliceret opgave, og derfor har økonomi- og erhvervsministeren nedsat et udvalg, der skal se på, hvordan vi kan udmønte denne beslutning. Venstre støtter dette arbejde og ser frem til udvalgsarbejdets forslag og konklusioner.

Særlig i 1960'erne og 1970'erne førte vi i Danmark en forfejlet boligpolitik ved at bygge disse store koncentrationer af almene boliger. Det vil regeringens forslag rette op på.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres forslag om en medejerbolig er udtryk for, at man ikke vil slippe den almene sektors tag i de mange boliger. Det konkrete forslag rejser en række spørgsmål. Forslaget indeholder en kommunal anvisningsret til medejerboligerne. Skal det forstås således, at forslagsstillerne mener, at kommunerne skal anvise boliger til folk, der i forvejen har 200.000 kr. på lommen?

Et andet spørgsmål er forholdet til situationen ved fraflytning. Kan medejerboligen ikke afhændes til anden side inden 6 måneder, er det boligorganisationen, der hænger på risikoen, og dermed de øvrige lejere. Der er således ikke sammenhæng mellem det at være medejer og det aspekt, at man også hænger på ansvaret for at afhænde sin medejerandel.

Den del af forslaget, som indeholder ændringer med henblik på at forenkle og afbureaukratisere ordningen vedrørende råderet samt at gøre den mere anvendelig og attraktiv for lejerne, vil

vi i Venstre gerne overveje senere. Vi finder det naturligt, at det sker i sammenhæng med det udvalgsarbejde, der nu er sat i gang.

Venstre kan ikke støtte L 26.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og også hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvor han så end er. Han sidder dér.

Kl. 15.20

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Rikke Hvilshøj: Når man nu fra regeringens side kommer og siger, at man vil løse nogle problemer med beboersammensætning, er der så en eller anden forestilling om, at man f.eks. skal sælge halvdelen af lejlighederne i Gellerupparken eller et eller andet? Jeg må indrømme, at tankegangen for mig lyder fuldstændig fantastisk. Har man en eller anden forestilling om, hvad det er, man vil i Venstre på det her område?

Nu taler man om nogle afdelinger, der er meget hårdt finansieret. Det vil sige, at hvis man overførte disse boliger til salg, ville det for det første ikke være dem, der bor i dem i dag, som ville kunne købe dem. Det har de jævnt hen ikke råd til. For det andet ville de være ukristeligt dyre, fordi de er meget hårdt finansieret. De ville formentlig være usælgelige.

Jeg er bange for, at hele Venstres idé bygger på rent borgerlig ideologi og totalt ukendskab til, hvad det er, der konkret foregår i netop disse boligområder. Men det er interessant, at det nu er disse boligområder, man bringer frem i forbindelse med det her forslag, for det viser jo, at det hele bygger på uvidenhed om, hvad det rent faktisk er for nogle boligområder, og om, hvordan de er indrettet.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er vigtigt at få sagt følgende, for at der ikke indsniger sig for mange misforståelser: Nej, det er ikke sådan, at sociale ghettoer alene opstår, hvor der er almene boliger, eller at medejerboligforslaget alene er blevet stillet for at afskaffe eller fjerne sociale ghettoer, hvor der ligger mange almene boliger.

Det er jo ikke sådan, at man kan sige, at vi får social ghettoisering, fordi der er for mange almene boliger samlet på ét sted. Det er jo ikke ejendomsretten til murstenene, der fjerner de so-

ciala problemer. Det er jo ikke sådan, at hvis man blot giver folk lejlighed til at købe deres bolig, så fjernes deres sociale problemer.

Nej, det kan være, at man skifter beboerne ud på den måde, og det er selvfølgelig også en måde at flytte sociale problemer på, men det er bare ikke en måde, som vi i Socialdemokratiet synes er særlig lig med – hvad hedder sådan noget, hvad var det, det hed i valgkampen? – at sætte mennesket i centrum. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle mennesker, man sætter i centrum. Men det er i hvert fald ikke de mennesker, der bor i de almene boliger.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er vedrørende det svar, jeg fik fra Venstre på baggrund af det lovforslag om ungdomsboliger, der hedder L 20.

Jeg spurgte ministeren, og jeg kunne forstå, at man måske ikke helt forstod mit spørgsmål. Så nu vil jeg godt prøve i forhold til Venstres ordfører.

Det, jeg spurgte til, var: Vi har i dag en forsøgsordning, hvor man kan gå ind og skaffe alternative boliger og etablere alternative boliger til unge. En forsøgsordning, der kører over en 4-årig periode, hvor der ligger 15 mio. kr.

I det her lovforslag er der lagt op til, at man har mulighed for ikke blot at gå ind og skaffe de alternative boliger, som det ligger i dag i den nuværende lovgivning, men at gå ind og bruge nogle af de her penge til midlertidigt hver sommer, hvor presset er størst på ungdomsboligerne, at udnytte det og give en håndsrækning til kommunerne op til maksimalt 5.000 kr. pr. bolig. Det kan være nedlagte kaserner, det kan være nedlagte plejehjem, det kan være andre ting. Man kan gå ind og leje vandrerhjem midlertidigt.

Vil man heller ikke engang her, hvor der rent faktisk ligger penge i en pulje, være med til at give en håndsrækning til de unge?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Der hersker ikke nogen tvivl om, at hr. Keld Albrechtsen og jeg ser meget forskelligt på dansk boligpolitik.

Vi har i Venstre ikke lagt os fast på, om halvdelen af Gellerupparken skal sælges, eller hvordan det her skal konstrueres, for vi tager faktisk det her lidt seriøst. Der er nedsat et udvalgsarbejde, netop fordi vi ved, at det er kompliceret,

og vores ønske er, at vi kan få den bedst mulige løsning ud af det her.

Udgangspunktet er, at vi vil give lejerne en mulighed. Vi vil give dem en valgfrihed til, at de, hvis de har lyst til at overtage deres bolig, skal have mulighed for det. Det er udgangspunktet. Hvordan det ellers skal udmøntes, vil vi i Venstre se nærmere på i det år, som vi nu er gået ind i.

Kl. 15.25

Det bygger hverken på uvidenhed eller andet, men et grundsynspunkt om – hr. Keld Albrechtsen kan kalde det ideologi, det opfatter jeg ikke som et skældsord, tværtimod – at de lejere, der har lyst til det, skal have mulighed for at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis.

Så til hr. Lars Kramer Mikkelsen, hvor jeg ikke så meget hørte spørgsmål, men måske mere en kommentar. Men jeg har så lyst til at kommentere, at jeg egentlig ikke ser, at baggrunden for Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres forslag om en medejerbolig og Venstres og Det Konservative Folkepartis forslag om at overtage på ejer- eller andelsbasis er så meget forskellig. Bevæggrunden er den samme: at få skabt en mere blandet beboersammensætning. Så det kan vi vel ikke være uenige i.

Så til fru Lissa Mathiasen: Jeg havde forstået, at de 15 mio. kr. var en ekstra pulje, der skulle ind, og som ministeren tidligere har varslet, er det ikke noget, der ligger lige for i finanslovudspillet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, hr. Lars Kramer Mikkelsen og nu også fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt alligevel prøve, om jeg kan få fru Rikke Hvilshøj til at forklare mig noget. Hvad nu, hvis jeg bliver spurgt i min boligafdeling hjemme i Holmstrup, om jeg kan forklare – jeg er jo medlem af Folketinget og må formodes at kende noget til de boligpolitiske diskussioner – hvorfor fru Rikke Hvilshøj gerne vil sælge nogle af lejlighederne hjemme i Holmstrup?

Der er naturligvis meget få af beboerne i Holmstrup, der kan – for slet ikke at sige vil – købe disse lejligheder. Det ligger uden for rækkevidde. Så antyder ministeren, at det ville være godt at få nogle ejere ind. Det må altså være nog-

le andre beboere end dem, der i al væsentligt er der nu, for de er ligesom bedre end os andre.

Man siger også nu, at det er for at ændre beboersammensætningen hjemme i Holmstrup. Jamen der må jo ligge nogle overvejelser i det, når man kommer med sådan nogle meldinger fra Venstres side. Jeg synes, at det lyder som et meget ubehageligt menneskesyn, det må jeg sige til fru Rikke Hvilshøj. Men kunne vi ikke få en forklaring på, hvad den egentlige dagsorden er i Venstres projekt?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg beklager det med det konkrete spørgsmål. Det er, fordi formandens ur går så hurtigt. Den røde lampe lyser for tidligt.

Vi ønsker også i Socialdemokratiet blandede bo- og ejerformer. Årsagen til at der opstår sociale ghettoer – det er dér, vandene skiller, vil jeg til gengæld sige – er da ikke de lejeboliger, folk bor i. Det er ikke dem, der er problemet. Det er i virkeligheden i højere grad det, at der mangler lejeboliger, som gør, at der opstår sociale ghettoer.

Så synes jeg, at det vil være på sin plads at sige, selv om jeg ikke ved, om man må sige det fra Folketingets talerstol, at det da i hvert fald forslår som en skrædder et vist sted, at man siger: Jamen så sælger vi da bare nogle lejeboliger, for så løser vi problemet. Det er da en logik, som man vist skal tilbage til Erasmus Montanus' tid for at finde fornuften i, nemlig at sige at ved at sælge en bolig løser vi nogle sociale problemer.

Vi ønsker i Socialdemokratiet at få gang i byggeriet. Vi ønsker i Socialdemokratiet at få gang i byggeri af almene boliger, fordi vi tror, at ved at bygge almene boliger bygger vi også boliger til almindelige mennesker. Det kunne jeg godt tænke mig at få en kommentar til fra fru Rikke Hvilshøj.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jag kan forstå, at fru Rikke Hvilshøj og tilsvarende også ministeren tilsyneladende ikke har læst lovforslaget, L 20, som er til behandling her i dag. Det er jo fair nok.

Men til nr. 10 er der faktisk i det her lovforslag lagt op til, som jeg før nævnte, at man kan bruge en andel af den pulje på de 15 mio. kr. til at gå ind og understøtte og give kommunerne en håndsrækning i forhold til at lette presset,

lige når de unge starter. Vi ved, at der er et ekstraordinært pres, lige når uddannelsesinstitutionerne starter.

Men må jeg forstå det sådan, at i og med man tilsyneladende ikke har læst hele lovforslaget, vil man i hvert fald love os så meget, at man under udvalgsarbejdet vil gå ind og læse det her og eventuelt overveje, om man måske vil støtte den her del af lovforslaget?

Kl. 15.30

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at puljerne på de 15 mio. kr. skal løbe i 3 år, nemlig 2000, 2001 og 2002. Det vil sige, at der skulle være 5 mio. kr. tilbage.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad finansministeren gør, men jeg tror ikke, puljen fortsætter, og jeg mener faktisk, at kommunerne selv må betale malingen, hvis de ønsker at renovere. Det er svaret angående restpuljen. Det er rigtigt, at der har været den pulje, og der er 5 mio. kr. tilbage, men jeg har ikke i sinde at videreføre den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil godt udvise lidt fleksibilitet. Jeg forstår, at fru Inge-Lene Ebdrup gerne vil have lov til at svare på nogle af de korte bemærkninger, der har været, og så kommer efterfølgende fru Rikke Hvilshøj.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Ja, det skyldes, at fru Lissa Mathiasen stillede spørgsmål om det forslag, jeg var ordfører på, men i stedet stillede dem til fru Rikke Hvilshøj.

Med hensyn til puljen på de 15 mio. kr. og de midlertidige boliger vil jeg sige, at vores opfattelse er – og det er også underbygget af materiale fra det tidligere By- og Boligministerium – at det, at kommunerne indretter midlertidige boliger i spidsbelastningsperioderne, fungerer utrolig flot faktisk overalt i landet. Jeg nævnte i min ordførertale både Aalborg og Lyngby, og man kan også nævne Frederiksberg, så vores holdning er, at det fungerer fint, og at vi skal lade det køre videre på kommunernes ansvar. Så vil vi hellere bruge krudtet på lejeboliger til unge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vil fru Rikke Hvilshøj også svare på de tre sidste korte bemærkninger? (*Ophold*). Så får vi det til at fungere på den måde.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Hr. Keld Albrechtsen spørger, om jeg mener, at ejere er bedre end lejere. Nej, det mener jeg ikke. I løbet af livet kan folk jo opnå at være både lejere og ejere. Personlig har jeg selv været ude for det, og det har ikke ændret min person.

Men jeg har indtryk af, at der – dog måske ikke hos hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten – er en bred erkendelse af, at når man ejer noget, har man et større ansvar for det, og så tager man vare på det på en anden måde. Det synes jeg også er en helt fair og reel ting. Ikke dermed sagt at lejere er fuldstændig ligeglade med de omgivelser, de bor i, men der er altså en forskel. Men det er ikke et spørgsmål om gode mennesker eller dårlige mennesker. Her forsøger hr. Keld Albrechtsen at lægge os nogle ord i munden.

Kort til hr. Lars Kramer Mikkelsen: Vi vil bygge flere almene boliger, og som hr. Lars Kramer siger, har vi været med til nogle af initiativerne, men vi vil bare også bygge flere private boliger. Flere boliger skal der nemlig til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er tre korte bemærkninger: Først hr. Keld Albrechtsen, så hr. Lars Kramer Mikkelsen og fru Lissa Mathiasen, og så må de to ordførere fra Venstre selv finde ud af, hvem der svarer på hvad. Det vil jeg overlade til dem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg håber så, at når fru Rikke Hvilshøj – i modsætning til ministeren, da han startede debatten – nu understreger, at lejere er lige så gode som ejere, kan vi fremover slippe for at høre noget vrøvl om, at der skal puttes ejere ind i boligafdelingerne for at få en bedre beboersammensætning.

Men så antyder fru Rikke Hvilshøj alligevel, at vedligeholdelsen nok bliver lidt bedre, hvis vi skifter lejere ud med ejere. Fru Rikke Hvilshøj skal være meget velkommen til at komme hjem til mig i Holmstrup og se, hvordan vedligeholdelsen er hjemme i min boligafdeling, hvor der udelukkende er lejere. Jeg kan godt garantere fru Rikke Hvilshøj, at den er bedre end i mange parcelhusområder.

Jeg skal ikke sige, at parcelhusfolk er dårligere mennesker end lejere. Jeg vil bare gøre gældende, at vedligeholdelsen i en afdeling, som den jeg bor i, er i top, og jeg fornemmer, at der er et stort lag af vrøvl og ukendskab i hele den bor-

gerlige tankegang om, hvordan man skal løse problemerne i nogle boligområder, som man stort set aldrig besøger.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Fru Rikke Hvilshøj har en fornemmelse af, at man passer bedre på tingene, når man selv ejer dem. Jeg ser mig nødsaget til at sige, at i min valgkreds, Østre Storkreds i København, ligger eksempelvis Tingbjerg som et af de store sociale boligområder i København, og jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at hvis folk i Tingbjerg fik lov til at eje deres boliger, ville de også passe bedre på dem. Jeg har i øvrigt også vanskeligt ved at forestille mig, at det skulle ændre på den sociale sammensætning, ud over at man selvfølgelig kan forestille sig, at man driver nogle mennesker fra hus og hjem, i hvert fald ved at tvangssælge boligerne.

Jeg ved godt, det ikke var sagt i nogen grim mening, at man passer bedre på tingene som ejer. Jeg har bare vanskeligt ved at forstå, hvad det er for et gen, der gør den forskel på folk, at hvis man er ejer, passer man bedre på tingene.

Jeg er sådan set enig med hr. Keld Albrechtsen i, at boligstandarden i den almene sektor er væsentlig højere, end man ser andre steder, også på det private marked, og jeg ønsker bare en forklaring: Når nu de boliger skal sælges, hvorfor skal det så ske alene ud fra et ønske om at få folk til at passe bedre på tingene og ikke ud fra nogle andre perspektiver? Det ville jeg egentlig gerne høre noget om.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg beklager meget, hvis jeg har gjort noget forkert, men normalt plejer man, hvis et parti har delt et ordførerskab, at vente pænt, til begge ordførere har talt, så jeg undskylder, hvis det har givet anledning til problemer.

Nu forstår jeg bedre, hvorfor det har været svært at få et svar frem i dag om den pulje på de 15 mio. kr., for nu fik vi svaret fra ministeren: Man har tænkt sig at lukke pengene ned. Til trods for at både Venstre og De Konservative var med i det hylekor, der lød meget højt sidste sommer og også i efteråret om, hvordan man her og nu kunne hjælpe de unge, som stod og ikke kunne finde en bolig, må jeg altså forstå nu, at svaret er: Vi fjerner pengene.

Fru Inge-Lene Ebdrup har faktisk misforstået noget. Der har været adskillige møder og adskillige samtaler mellem kommunerne og den daværende by- og boligminister, og hilsenen har hele vejen igennem været: Vi vil gerne prøve, om vi kan gøre det bedre næste år, så vi ikke får de lange akutte ventelister, og løsningen skulle være, at man kunne lave en matchning af nogle penge, som kunne sættes i omløb til en her og nu-løsning om sommeren. Der er altså en misforståelse, er jeg nødt til at sige, og jeg håber, at man i hvert fald vil revidere sin opfattelse. Det er en misforståelse, hvis man tror, kommunerne har sagt, at det problem kan de sagtens løse.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det er jo tydeligt, at hr. Keld Albrechtsen og jeg ikke bliver enige. Hr. Keld Albrechtsen taler om, at vi vil putte ejere ind, men jeg vil omvendt spørge: Hvad har hr. Keld Albrechtsen imod, at han selv og hans naboer får muligheden for at overtage deres lejlighed på ejer- eller andelsbasis? Det er et tilbud, og derfor er jeg også nødt til at mane noget andet i jorden. Hr. Lars Kramer Mikkelsen fik lige sneget ind, at det var tvangssalg. Der bliver ikke tale om tvangssalg, der bliver tale om et tilbud til beboerne om at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen spørger, hvad det er for et gen. Jeg har nu ikke selv talt så meget om et gen, men jeg husker, at første gang, det blev introduceret, var det faktisk af den tidligere by- og boligminister, fru Jytte Andersen, som havde en hel kronik, tror jeg, i hvert fald et ret stort debatindlæg i en avis med overskriften »Ejergener«.

Vores udgangspunkt er, at det ikke kun er et spørgsmål om vedligeholdelse. Det er et spørgsmål om, at vi gerne vil give et tilbud til de sikker mange – det er måske ikke alle – som føler en større tilfredsstillelse ved, at de får lidt mere indflydelse på deres bolig. Det vil vi gerne give mulighed for, men det er et frit valg.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Inge-Lene Ebdrup, og så vurderer jeg, at vi går tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at Venstre ikke bare stopper her. Godt nok går vi ikke ind

for at videreføre puljen, fordi vi mener, at området fungerer optimalt og rimeligt i dag, men vi stiller forslag om større fradrag ved privat værelsesudlejning. Det er anslået til at koste 20 mio. kr. årlig, så alene på den konto vil der jo komme mange flere værelser til de unge og dermed også en lettelse på området.

Kl. 15.40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Freddie H. Madsen som ordfører.

Freddie H. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti mener, at boligudbuddet og problemerne i de udsatte almene boligområder er væsentlige og relevante for de boligpolitiske problemstillinger.

Vi er derimod ikke enige i de foreslåede løsninger, reguleringer og detailstyringer. De fylder efter Dansk Folkepartis mening for meget i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstres tankegang, og forslagene er ikke tilstrækkelig overbevisende til at løse de problemer, der findes på boligmarkedet, og få gang i boligbyggeriet.

Der skal efter Dansk Folkepartis mening bygges flere boliger. Byggeriet af udlejningsboliger skal fortsættes, og vi har netop behandlet regeringens forslag om en grundkapitalændring, så den almene sektor kan bygge flere ældre- og ungdomsboliger.

I Dansk Folkeparti har vi været og vil også fortsat være interesseret i ungdomsboliger, og Dansk Folkeparti er ikke afvisende over for den del af forslagene, der omhandler fælles 4'eren. Det er derfor vores agt at foreslå under udvalgsarbejdet at se på de boligsituationer, vi har i bl.a. universitetsbyerne, og som er helt uholdbare for ungdommen. Det berettes der ofte om, bl.a. i pressen.

Af det, jeg her har fremført fra Dansk Folkepartis side, kan man forstå, at Dansk Folkeparti vil afvise L 13, L 23 og også L 26, hvorimod vi vil se nærmere på L 20 i udvalget.

I øvrigt er vi også glade for, at man fra ministerens side vil opprioritere 4. Maj Kollegierne, så de i hvert fald kan fortsætte til 2015.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har forstået, at hr. Lars Kramer Mikkelsen ønsker at komme ind nu med en ordførertale fra Socialdemokratiet, og det er hermed accepteret. Det fremgik ikke af papirerne, men det er o.k.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg beklager, hr. formand. Der må være sket en misforståelse mellem vores partisekretariat og Præsidiat.

Jeg vil på Socialdemokratiets vegne fremlægge vore ordførerbemærkninger til L 13, L 20, L 23 og L 26. Når vi ønsker at diskutere lovforslagene samlet, er det, fordi de samlet vil skabe bedre forhold for udbygningen af den danske boligmasse og ikke mindst medvirke til at få bygget et langt større antal boliger. Vi ønsker i Socialdemokratiet at få gang i boligbyggeriet, for behovet er stort.

Allerede før valget var den socialdemokratiske by- og boligminister i gang med en række tiltag, der havde til formål at udbygge og forbedre lejeboligmarkedet. Disse tiltag var samlet i en boligpakke med titlen »Flere boliger og øget mobilitet«, og det er nogle af disse tiltag, vi behandler her i dag.

Situationen i dag er den, at de tårnhøje priser på ejerboliger betyder, at der er opstået alt for lange ventelister til både private og almene boliger; det omvendte kunne der nok også argumenteres for. Vi kender jo alle eksempler på, at der er ganske lang ventetid til lejeboliger, og derfor ønsker vi i Socialdemokratiet at få gang i lejeboligbyggeriet og i boligbyggeriet generelt. Vi ønsker, at der bliver bygget flere lejeboliger, og vi ønsker frem for alt, at der bygges flere almene boliger til almindelige mennesker, til de mange børnefamilier og til de mange unge, der venter på en bolig.

Svaret på de lange ventelister er at få massiv gang i byggeriet af almene boliger. Det er her, nøglen til løsningen ligger. Vi vil i Socialdemokratiet have gang i byggeriet, og nu får regeringen mulighed for at tage handsken op, for her ligger det forslag, der kan få byggeriet i Danmark i gang.

Kl. 15.45

Det blev af den tidligere socialdemokratiske regering foreslået, at man ændrede en række regler for at gøre det mere attraktivt for både kommuner og pensionskasser at bygge boliger, og der blev lagt op til og afsat økonomi til at indføre en række nye boligformer, så boligmassen i højere grad ville afspejle befolkningens meget forskellige ønsker og krav til boliger. Kun ved at skabe kvarterer med blandede boligformer kan vi nemlig sikre, at der ikke sker en ghettodannelse, hvor de ressourcestærke borgere flytter ud og overlader hele boligområder til samfundets svageste.

Tendensen til, at ressourcestærke borgere flytter fra kvarterer med socialt boligbyggeri, er til stede i visse områder; det erkender vi. Det er også ved at udvikle sig til noget, der minder om en ond cirkel, nogle steder; det erkender vi også. Den udvikling skal vendes, hvis vi ikke skal ende i en situation, hvor de tungeste boligområder i landet bliver til sociale ghettoer. Men det skal ske af interesse for menneskene, der bor der. Det er det afgørende for Socialdemokratiet.

Med disse fire lovforslag, vi nu behandler, vil vi sikre, at der bliver bygget flere boliger. Forslagene indeholder et økonomisk incitament for kommunerne og de almene boligselskaber til at bygge flere boliger, og det er taget med på grund af kommunernes ønske om at få nedsat satsen for den kommunale grundkapital, der i dag ligger på 14 pct. Lovforslaget vil halvere det kommunale indskud og dermed kommunernes udgifter i forbindelse med opførelsen af alment boligbyggeri.

Boligpakken, som disse forslag jo også kaldes, indeholder også et forslag om en aktivering af Landsbyggefondens øgede midler. Midlerne foreslås anvendt til både at kunne finansiere nybyggeri og gennemførelse af forbedringer, således som den tidligere regering indgik aftale om med den almene boligsektor.

Lovforslagene indeholder skabelsen af to nye boligformer, fælles 4'eren og medejerboligen. Fælles 4'erne vil for det første åbne mulighed for, at flere unge får en chance for at komme ind på boligmarkedet, og de vil i øvrigt ikke kræve kommunal finansiering, hvorfor kommunerne ikke vil have nogen omkostninger ved at bygge den nye type boliger.

Derudover har fælles 4'erne den fordel, at de senere kan lægges sammen til store familieejligheder, hvis situationen på boligmarkedet skulle ændre sig. Der er derfor ingen som helst tvivl om, at fælles 4'eren kan være et tiltrængt nyskabende forslag til at få skabt fornyelse i boligmassen og samtidig give mange unge mennesker et tiltrængt tag over hovedet.

Ministeren var tidligere inde på, at der var for mange regler i lovforslagene, og at det bl.a. var det, der blokerede for, at man kunne støtte fælles 4'eren. Hvis ministeren vil høre efter, vil jeg da godt tilkendegive, at vi er parat til at diskutere det her. Hvis der er nogle regelblokeringer i forslagene, som gør, at regeringen ikke kan overtale til at gå med, eller nogle regler, der er for stive, kunne man vel forhandle om det. Vi er da villige til at se på, hvor der kan blødes op i de

stive regler, som ministeren kan se, men som vi andre ikke kan se. Vi er parat til at forhandle om det, hr. minister, og vi håber, at fælles 4'eren kan være med til at give mange unge mennesker et tiltrængt tag over hovedet fremover.

Også medejerboligen vil gøre boligmarkedet mere fleksibelt. Der åbnes her mulighed for, at lejerne i alment byggeri kan købe en del af deres bolig og dermed opnå en vis selvbestemmelsesret med hensyn til indretning og istandsættelse af deres bolig. Endelig vil den forbedrede råderet i alment boligbyggeri betyde, at lejerne kan vælge selv at betale for forbedring af boligen. I forbindelse med fraflytning kan disse forbedringer så sælges videre til den nye lejer, præcis som vi i dag kender det fra andelsboliger.

Frihed er godt, og stor indflydelse på egen boform er at foretrække. Det er vi enige i i Socialdemokratiet, og derfor har vi fremsat forslagene. Vi ønsker i Socialdemokratiet at bygge boliger, vi ønsker at give folk indflydelse på og valgfrihed med hensyn til deres boligens indretning. Vi ønsker et Danmark, hvor alle er med, og hvor der er boliger til alle, for det vil give den enkelte mulighed for selv at bestemme, hvor og hvordan man vil bo. Boligen skal tilpasses mennesket og ikke omvendt.

Kl. 15.50

Carina Christensen (KF):

Der er vist ikke nogen her i salen, der er uenige i, at vi her i landet har nogle vigtige og relevante boligpolitiske problemer, som vi skal have løst på den bedst mulige måde. Vi har brug for, at der bliver bygget nogle flere boliger.

Som forslagsstillerne selv er inde på, er der ikke mindst hårdt brug for flere ungdomsboliger, især i universitetsbyerne. Der er i dag langt færre små, billige lejligheder til det stigende antal unge, der optages på de videregående uddannelser. Det hænger bl.a. sammen med, at man i kommunerne i alt for lang tid har fravalgt at bygge almene ungdomsboliger af rent økonomiske årsager, og det skal vi naturligvis have gjort noget ved. Nedsættelsen af den kommunale grundkapital vil give kommunerne en kraftig tilskyndelse til at bygge nogle flere boliger, herunder ungdomsboliger. Vi skal også sætte alle sejl til for at give pensionskasserne og den private sektor bedre mulighed for at bygge og udleje flere boliger, bl.a. flere ungdomsboliger.

Det er også særdeles positivt, at regeringen nu vil sikre bedre økonomiske forhold for borgere, der ønsker at leje et værelse ud. Det vil føre

til, at unge studerende vil få nemmere ved at finde et ledigt værelse.

I Det Konservative Folkeparti mener vi ikke, at byggeri af fælles 4'ere er den rigtige måde at øge ungdomsbyggeriet på. Vi skal have flere boliger, men ikke flere boligtyper. Der er jo intet i den eksisterende almenboliglov, der forhindrer byggeri af hverken bofællesskaber eller individuelle boliger, og lovforslaget vil derfor efter vores mening kun medføre flere regler og øget statslig regulering. Vi skal have sat gang i byggeriet, men vi skal også sikre, at vi får afhjulpet de problemer, vi i dag oplever i de store almene boligområder.

Forslagsstillerne lægger i deres forslag om medejerboliger op til, at de enkelte lejere i langt højere grad skal have frihed til selv at bestemme, hvordan de vil bo, og hvordan de vil indrette sig, og det er i sig selv positivt nok. I Det Konservative Folkeparti tror vi bare ikke, at forslaget om medejerboliger er interessant nok for lejerne. Der er efter vores opfattelse igen alt for mange regler og for mange restriktioner i forslaget til, at det vil blive opfattet som attraktivt at investere i en medejerbolig.

I Det Konservative Folkeparti vil vi gå skridtet videre. Vi vil give lejere af almene boliger mulighed for fuldt ud at overtage deres boliger, enten som ejerbolig eller som andelsbolig. Hvis lejerne ønsker det, skal de have lov til at købe deres lejligheder som enhver anden ejerbolig, de kan spare op i og bygge om, som de har lyst til. Vi tror, at mange lejere vil være glade for det forslag, ikke mindst med udsigt til den medbestemmelse, som følger med det at eje en lejlighed eller at være andelshaver. Det vil medføre et øget ansvar og dermed også et større engagement, og det vil igen have en positivt afsmittende effekt på den pågældende ejendom. Men jeg vil ligesom Venstres ordfører gerne understrege, at der er tale om et tilbud, altså et frit valg.

Fra konservativ side vil vi også gerne understrege, at udstykningen af lejligheder i den almene boligsektor ikke er noget, man bare lige gør. Lovgivningen skal forberedes grundigt. De økonomiske og juridiske konsekvenser skal klarlægges, og vi skal også lytte til, hvad boligselskaberne har at sige. Regeringen har nedsat et udvalg, der skal forberede det her arbejde, og lad os nu afvente udvalgets resultater.

Målet ligger dog fast på forhånd: lejerne i de almene boliger skal i fremtiden have mulighed for at købe deres bolig. Hvordan det så konkret

skal foregå, må vi se på, når udvalget har gjort sit arbejde færdigt.

Til sidst vil jeg sige, at der ligger mange gode ideer i forslaget om at give større individuel råderet til dem, der forbliver lejere i de almene boliger. Det er absolut en god idé, at vi også ser på de regler i forbindelse med det kommende udvalgsarbejde om salg af almene boliger, og det er også positivt, at man i den almene sektor selv slutter sig en medfinansiering af nybyggeriet. Det er bestemt noget, som bør indgå som en del af finanslovforhandlingerne.

Der er som nævnt rigtig mange gode intentioner i de fire forslag, som vi her er blevet præsenteret for. I Det Konservative Folkeparti vil vi bare noget andet og noget mere, og vi kan derfor ikke tilslutte os de fire forslag.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil blot gentage tilbuddet om, at det her er til at tale om. Hvis reglerne er så stive, at de ikke er til at håndtere, vil vi godt diskutere, hvor det er, de er for stive, men vi kan altså ikke se det.

I øvrigt vil jeg spørge: Er man fra Det Konservative Folkepartis side – jeg er ikke helt sikker på, at ministeren er det, men det kan være, partiets ordfører er det – opmærksom på, at det rent faktisk bliver billigere for kommunerne? Fælles 4'eren er billigere for kommunerne end andre former for ungdomsboliger, og derfor kan vi ikke forstå, hvad det er, der gør, at man siger nej til dem, ud over at man ikke bryder sig om, at der skal bygges alment. Det er i virkeligheden de ideologiske felttog, der er gang i, men det er altså sådan, at fælles 4'eren er billigere for kommunerne. Har man forstået det?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil bare understrege, at vi har brug for flere boliger og ikke flere boligtyper. Det, vi er imod, er regler og øget statslig regulering, og det er det, vi ikke kan lide i forslaget. Men det er da positivt for kommunerne, at det åbenbart er billigere at bygge fælles 4'ere, og så kan jeg da håbe, at de gør det ad frivillighedens vej.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, men det med friheden til at bo og friheden til at vælge og friheden til både mig her og mig der

alle mulige steder gælder altså ikke, når man skal vælge ungdomsbolig.

Nu bliver der mulighed på et sølvfad for at vælge en boform, en anderledes boform, som efter vores vurdering formentlig vil tiltale ganske mange unge mennesker. Men det skal de altså ikke have lov til, fordi der er for mange regler, og så er det, vi siger: Lad os da diskutere, hvad det skulle være for nogle regler, som blokerer, selv om det er det glade, bimplende et eller andet, som jeg sikkert ikke må sige her fra talerstolen, at påstå det.

Der er ingen regler, som vil blokere. Tværtimod er det sådan, at det vil være billigere for kommunerne, og det vil være mere attraktivt for mange unge.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt prøve at vende diskussionen lidt om og egentlig takke for det tilsagn, jeg også hørte, der kom fra De Konservatives side.

Sådan som jeg hørte det, blev der sagt, at man gerne ville have, at kommunerne fik frihed til at kunne bygge fælles 4'eren. Det kræver altså et lovgrundlag, og det vil sige, at hvis vi ellers kan få snakket lidt om, hvilke administrative ting der skal laves lidt om, vil De Konservative faktisk gerne gå med ind og være positive. Har jeg forstået det ret?

Jeg spørger ud fra, at jeg ved, at der er ufatteligt mange kommuner, som har regnet med, at de skulle få andel i de 750 boliger, der er lagt op til i de næste 4 år. Hvis det var en hilsen om, at man godt vil være med, er vi i hvert fald meget åbne fra Socialdemokratiets side i udvalgsarbejdet, og jeg vil endda glæde mig over det, hvis det er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil altså gerne understrege, at som jeg opfatter det, er der intet, der forhindrer kommunerne i at bygge den type bofællesskaber, som en fælles 4'er er. Men det, det handler om, er selvfølgelig, hvem der skal betale det byggeri, og vi mener, det er kommunernes ansvar, og at det derfor også er kommunerne, der skal betale det. Men de må meget gerne bygge fælles 4'ere for vores skyld.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, i visse situationer varer glæden jo så kort.

Forudsætningen for, at det her rent faktisk kan give en fordel for de unge, og vi kan få de 750 boliger bygget, er, som jeg også kunne høre den konservative ordfører har forstået ganske korrekt, at det er billigere for kommunerne at bygge dem. Det vil sige, at hvis kommunerne ikke har den fordel af det, kan vi da ikke forvente, at kommunerne skulle bygge dem. Forudsætningen for, at kommunerne kan få den her fordel, er, at vi går ind og giver dem lovgrundlaget.

Jeg håber stadig, at vi under udvalgsarbejdet kan få snakket os til rette. Jeg synes, vi har brug for at få de 750 ekstra ungdomsboliger, og det har de unge fortjent.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen for den tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen det er jo mageløst. Det er jo sådan, som det er sagt et par gange, at når vi kommer frem til august-september måned, har man gennem årene hørt mange kreative ideer – ikke så mange fra de borgerlige partiers side, det har været et eller andet med at give nogle skattebegunstigelser til udlejer og ikke så meget andet.

Men her kommer der dog et, synes vi, meget kreativt forslag til, hvordan man kan løse en del af problemet for unge mennesker og også skabe en ny boform, som formentlig vil være temmelig attraktiv, og så er svaret: Det handler i virkeligheden blot om, at vi skal punke kommunerne lidt mere, sådan som vi sædvanligvis skubber aben fra os. Nu sidder man i regering, og nu er ungdomsboligproblemet ikke længere noget, der overhovedet optager Det Konservative Folkeparti. Er det sådan, vi skal forstå det?

Kl. 16.00

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Carina Christensen. Ja, det er frivilligt, om man vil svare på det.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jamen jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal svare til det sidste.

Jeg understregede i min tale, at vi også mener, at der skal bygges flere ungdomsboliger. Vi ned sætter nu grundkapitalen. Det giver kommunerne et godt incitament til at få gang i byggeriet. Jeg har stor tiltro til, at de ved, hvilke boliger det

er der mangler ude i deres kommuner. Dem skal de nok få bygget.

Det er, hvad jeg har at sige til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Det er jo lidt en blandet landhandel, vi diskuterer her. L 13 vil jeg ikke bruge så meget tid på, det har vi diskuteret rigeligt. Derimod vil jeg forholde mig lidt til de øvrige tre forslag her i buketten.

For det første er der L 23 om Landsbyggefonden. Det synes vi i SF er et rigtig fornuftigt forslag, som vi meget håber kan blive vedtaget. Det er fornuftigt og fremsynet at prøve at få aktivret de penge, som ligger i Landsbyggefonden, når vi når nogle år ud i fremtiden, at prøve at bruge dem her og nu til at få skabt nogle forbedringer i boligerne, få skabt noget renovering, få skabt nogle forbedringer i mere problemfyldte boligområder. Så det synes vi er et rigtig fornuftigt forslag, og det håber vi at der er tilslutning til at få vedtaget.

Så er der lovforslag nr. L 20 om forskellige tilbud til unge. Vi kan kun dele forslagsstillernes bekymringer om, hvordan man kan få løst ungdomsboligproblemet. Jeg har dog svært ved at svinge mig op til den helt store begejstring over de forslag, som ligger her. Det er meget lige ud ad landevejen-forslag. Nogle af dem er lidt besværlige, men der er i hvert fald ikke nogen af dem, som er voldsomt brillante i forhold til at få løst de her problemer.

For at tage fælles 4'eren som eksempel: Det er et udmærket forslag, det vil sikkert også kunne appellere til nogle. Men det løser jo ikke det grundlæggende problem, som hedder, at 750 af de her boliger over en årrække jo langtfra løser det store efterslæb, vi har i forhold til at få bygget ungdomsboliger.

Så man kan i og for sig ikke have de store betænkeligheder i forhold til fælles 4'eren. Det er måske en lidt ringere boligform for mange, sammenlignet med en traditionel ungdomsbolig. Der synes vi at det måske var bedre at bruge nogle af kræfterne på at få bygget nogle af de reelle ungdomsboliger frem for fælles 4'ere, men på den anden side er det ikke et forslag, som man kan have så meget imod. Det gør ikke den store skade.

Til den anden del af forslaget, som handler om midlertidige boliger, må jeg sige, at det må-

ske et et spørgsmål om lindring af et problem, snarere end det er en løsning af et problem. Det kan være en lindring af et problem for de mange tusinde unge, som i de store uddannelsesbyer står på venteliste og står uden tag over hovedet – det sker hvert eneste år. Men det er jo ikke nogen løsning på problemet. Hvis man skal have en løsning på problemet, kræver det altså, at man får bygget reelle ungdomsboliger, sådan at man får nogle langsigtede løsninger omkring det her.

Så jeg synes, at det er en meget kortsigtet lindring af et meget voldsomt problem, som råber på en løsning.

Så vil jeg sige om den tredje del af forslag nr. L 20, som handler om 4. Maj Kollegierne, at det er SF's synspunkt, at vores modstandsfolk fortjener al den ære og respekt, som man kan give dem, men om det så også skal gælde deres børnebørn, vil vi godt have lov til at sætte et forsigtigt spørgsmålstegn ved; om det er rimeligt, at man i fordelingen af boliger giver en bestemt lille gruppe en særstatus i kraft af deres bedsteforældre, i stedet for at de på lige fod med alle mulige andre danskere skal ind og vurderes på de samme kriterier. Det synes jeg måske nok er en mere tidssvarende løsning. Og så lad os bruge kræfterne på at ære modstandsfolkene i stedet for at bruge dem på at give særlige privilegier til deres børnebørn.

Sluttelig omkring lovforslag nr. L 26, hvor jeg kan se, at også Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre er blevet ramt af ejergenet: De her medejerboliger er jo forbundet med en række af de samme problemer som regeringens forslag om køb af almene boliger. Derfor er jeg ikke vantvigt begejstret for det her forslag.

Det kan godt være, at det er knap så slemt, men problemet i forhold til at få lavet nogle skæve sociale sammensætninger af boligmassen, hvor man får lavet nogle sociale ghettoer, vil også kunne ramme forslaget om medejerboliger. Der vil man også få den her skævhed i forhold til, hvordan folk fordeler sig i boligerne.

Og det løser stadig væk ikke det grundlæggende problem, som jo handler om, at man skal have bygget nogle flere lejeboliger.

Kl. 16.05

Jeg synes, at det drejer sig om at give folk i det her land et frit valg mellem at kunne gå ud og købe en ejerbolig, hvis man har økonomien til det, eller at leje sig ind i en lejebolig. Det er de valgmuligheder, som jeg synes bør være for folk. De valgmuligheder eksisterer ikke i dag, fordi

der så mange steder er så håbløst lange ventelister til lejeboligerne. Det er da dér, problemet ligger. Det er da dér, vi skal tage fat. Vi skal få bygget nogle flere lejeboliger i stedet for at lave fiksfakserier med mange forskellige modeller, som har nogle af de samme ulemper som regeringens forslag.

Så jeg vil sige, at L 26 ikke vinder den store tilslutning hos SF.

Niels Helveg Petersen (RV):

Allerførst er der et lille semantisk problem, som jeg synes vi skal have klaret. Jeg har lagt mærke til, at fru Lissa Mathiasen taler om den S-ledede regering, den socialdemokratisk ledede regering. Hr. Lars Kramer Mikkelsen taler om den socialdemokratiske regering. Kendsgerningen er jo, at det var en SR-regering, og jeg synes, at de socialdemokratiske ordførere skulle finde en fælles formel.

L 23 er det forslag, der er blevet omtalt mindst, og det undrer mig egentlig. I L 23 er der tale om, at Landsbyggefonden inden for en ramme på 1,5 mia. kr. om året kan give tilsagn om ydelsesstøtte, ikke kun som i gamle dage for byggeskader, men også til renovering og forbedringer af den almenyttige sektor. Det synes jeg er en god idé.

Ministeren var næsten tavs, så vidt jeg kunne høre det.

Fru Rikke Hvilshøj var enig i forslaget, uden dog at kunne bekvemme sig til at gå ind for det.

Jeg synes, det er et forslag, som trækker i den rigtige retning – i retning af at sikre en høj vedligeholdelsesstandard i det almenyttige byggeri.

Forslaget om fælles 4'eren er i mine øjne et meget sympatisk forslag. Det er rigtigt, at det er en nydannelse, men den er sympatisk og har også – ved siden af alle de andre formål – et ret praktisk formål derved, at det også derigennem kunne ...

Første næstformand (Svend Auken):

Undskyld, jeg tror lige, vi er nødt til at afbryde forhandlingerne. Økonomi- og erhvervsministeren er ikke til stede. Der bør være en fra regeringens side er til stede i salen under forhandlingerne.

Undskyld, det vil blive lagt til ordførerens talletid.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror, jeg klarer mig.

Det er som sagt en sympatisk form og har også den ekstra fordel, at man derigennem kan stille boliger til rådighed for udenlandske studerende. I disse år er der jo en stigende tendens til, at vore universiteter indgår aftaler med andre universiteter om udvekslingsstuderende, og vi skal selvfølgelig være i stand til at anvise boliger til udvekslingsstuderende. Her kunne fælles 4'eren også være en mulighed.

Jeg konstaterer, at regeringspartierne er enige i sigtet i L 23 og L 20, men man kan altså ikke rigtig bekvemme sig til at gå ind for dem og overlader i stedet opgaven til kommunerne. Det kan kommunerne selv gøre, selv om det, når det drejer sig om ungdomsboliger og fælles 4'eren, jo altså bliver på ringere vilkår end foreslået af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Jeg må da håbe for ordførerne og for Venstres og De Konservatives repræsentanter, at de har ret i, at kommunerne vil løse disse opgaver. Det er da et pænt håb at have. Jeg håber, det er rigtigt, men må også understrege, at det er der altså ingen sikkerhed for. Man pådrager sig altså også et ansvar ved at sige nej til disse forslag.

Vi vil meget nøje følge, hvorledes det udvikler sig, og holde også regeringen ansvarlig for den videre udvikling.

Så har der været en diskussion om puljen, som kan bruges til at løse nogle akutte problemer, som vi ved opstår i august-september. Så sikkert som noget, vil vi i august få den sædvanlige diskussion om: Hvordan skaber vi nogle boligfaciliteter for de unge i universitetsbyerne?

Og der er jeg bange for, sagt til fru Inge-Lene Ebdrup, at det ikke er godt nok at henvise til, at man giver en skattefordel for private, der vil leje værelser ud. Det er jo altså også en forudsætning, at disse værelser ligger der i nærheden i hvert fald af, hvor behovene er. Derfor kan en sådan pulje for at løse akutte problemer vise sig at være meget nyttig, når vi når frem til august-september, og også det må vi selvfølgelig følge meget nøje.

Kl. 16.10

Jeg kunne ikke lade være med at more mig en lille smule over, hvad fru Inge-Lene Ebdrup sagde: Denne ordning har fungeret vældig godt i Lyngby og i Aalborg og andre steder, også her i København, og derfor skal vi nu ikke have den mere.

Jeg forstod på hr. Freddie H. Madsen fra Dansk Folkeparti, at Dansk Folkeparti havde nogen sympati for fælles 4'eren og gerne ville se på forslaget i udvalget. Det synes jeg er et godt sig-

nal, og jeg håber også, at vi under udvalgsarbejdet kan få forklaret, få udredet, hvad det er for vanskeligheder, man ser i forslaget om fælles 4'eren. Jeg ser ikke specielt store vanskeligheder ud over, at det er lidt billigere for kommunerne.

Til sidst til forslaget om medejerbolig. Jeg synes, det er et udmærket forslag. Det er nemlig udtryk for, at der er et ønske hos nogle lejere om at have den mulighed for at købe sig ind i et medejerskab. Og det er det synspunkt, der bærer forslaget, bar det, da det blev udarbejdet i den tidligere regerings tid. Der er tale om noget nytænkning her, som i mine øjne er sympatisk, som man altså ikke ønsker sig, man ønsker at gå noget videre.

Jeg vil gerne rose fru Rikke Hvilshøj og også fru Carina Christensen for den afslappede måde, man tog det på. Man erkendte, at forslaget om at sælge lejligheder i den almenyttige sektor er en ganske kompliceret sag. Der er nu sat et udvalgsarbejde i gang, og det skal så barsle om et års tid, og så må vi så se på, hvad der videre skal ske.

Det synes jeg er en realistisk fremgangsmåde, men det er mildest talt ikke den fremgangsmåde, jeg forstod på finansministeren at man ville tage i anvendelse, da jeg i begyndelsen af januar, eller hvornår det var, så finansministeren på skærmen bebude, at det her skulle komme nærmest sådan lige i overmorgen. Der var ingen forbehold, der var ikke nogen erkendelse af, at det var teknisk vanskeligt. Næ, det var en bombastisk erklæring om, at nu skulle der ske noget, og det skulle være her og nu.

Den ros skal ordførerne fra V og K have i dag, at de erkender, at der er ganske anderledes massive problemer, end finansministeren gav udtryk for, og det kan da i hvert fald være et godt udgangspunkt for det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Lad mig lige knytte en kort kommentar til hele den her puljesnak.

Det er Venstres holdning, at den tidligere regering har kørt et puljetyranni. Det er ikke vejen frem. Vejen frem er at sikre, at kommunerne har de tilstrækkelige rammer til at løse de problemer, der er at løse, og at vi ikke sidder herfra centralt med alverdens puljer og deler 5.000 kr. ud her og 5.000 kr. ud dér.

Jeg vil gerne stille den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, to konkrete spørgsmål omkring medejerboliger, nu når Det Radikale

Venstre er medforslagsstiller på det her forslag: Hvad havde man forestillet sig med, at kommunerne kan anvise til en medejerbolig? Vil man nu til at anvise boliger til folk, der har 200.000 kr. på lommen?

Og så vil jeg også spørge: Hvad er guleroden ved at overtage en medejerbolig? Ét er første gang, når den skal bygges, at man måske får en rålejlighed, man kan indrette, men næste gang er den indrettet. Ministeren var selv inde på det. Hvad er guleroden, hvad er det attraktive i at købe en medejerandel, når der er bygget?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen anvisningsretten gælder jo de lejligheder, der ikke er omfattet af medejerskab. Det turde være temmelig indlysende.

Og hvem der kunne være fristet af denne mulighed: Det er jo mennesker, som ønsker at knytte en opsparing til deres boligform. Det kan være attraktivt.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Nu nåede jeg ikke lige at slå det op, men jeg er ret overbevist om, at der står i forslaget, at kommunerne også skal kunne anvise til medejerboliger. Og jeg er bare lidt nysgerrig efter at høre, hvordan man havde forestillet sig det. Hvem er det, man forestiller sig man kan anvise til en medejerbolig?

Første næstformand (Svend Auken):

Så fortsætter vi, og så er det hr. Keld Albrechtsen.

Kl. 16.15

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringen har i sin boligpolitik lagt overordentlig ideologisk ud fra starten. Man har givet det klare signal, at det, man satser på, er ejerboligen og ejergenet; hele den tankegang, der naturligvis gennemsyrrer V's og K's programgrundlag, spørgsmålet om den private ejendomsret som vejen til menneskelig salighed.

Det er klart, at den opfattelse har regeringspartierne. Det er kun ærgerligt, at den privatiseringsfilosofi nu skal slippes løs på de bedste dele af det danske boligmarked.

Vi har set, hvordan Margaret Thatcher i England gennemprøvede den samme ideologi under britiske forhold. Det medførte et meget, meget stort tab af kommunale boliger i England. De

var ikke organiserede helt på samme måde som vores almene boliger, men primært i direkte kommunal ejendomsform på forskellig vis.

Hendes boligpolitik medførte over en årrække et meget stort tab af lejligheder. Det var vist i øvrigt en af årsagerne til, at man fik et delvist selvstyre i Skotland, fordi skotterne naturligvis ikke brød sig om, at de store boligkvarterer i Glasgow osv. skulle udsættes for den behandling. Nu er turen altså kommet til Danmark, ligesom også på jernbanelområdet, hvor man i England har afprøvet den liberaliseringsmodel med det resultat, at togene nærmest kører baglæns i England i dag.

Det er den filosofi, som ligger til grund for regeringens boligpolitik.

Hvis vi så ser på de konkrete konsekvenser, hvad bliver de så? Man vil altså indskrænke det område, hvor man ved at stå på en venteliste kan få en bolig i det almene byggeri. Det vil man indskrænke ved at begynde at sælge ud af lejlighederne. År for år vil der altså forsvinde boliger, som står til rådighed for de mennesker i vores samfund, som ikke har råd til selv at købe på ejendomsmarkedet.

Man kan heller ikke få anvist en bolig i det private udlejningsbyggeri. Her er der heller ingen anvisningsret for kommunerne. Man vil ikke være med til at pålægge f.eks. pensionskasserne en anvisningsret. Det vil altså sige, at den samlede mængde af muligheder for mennesker, der ikke kan eller vil købe en ejerbolig, vil indskrænkes år for år.

Det vil derfor gå, ligesom det gik i Margaret Thatchers England, at slutpunktet bliver denne situation med en bolignød, der efterhånden går over i hjemløshed.

Jeg lagde mærke til, at statsministeren i sin åbningstale var inde på, at man skulle beskytte de svageste i samfundet. Jeg tror endda, han direkte nævnte de hjemløse. Men nu har man altså tilrettelagt en politik, der med usvigelig sikkerhed over en årrække vil medføre, at vi her i Danmark får et voksende problem med hjemløshed. Det giver jo sig selv, når man fjerner de boliger, som står til rådighed for dem, som ikke har mulighed for selv at købe en bolig. Mere indviklet er matematikken i det samlede kompleks af borgerlige forslag ikke.

Så siger man, at der er nogle, der får en fordel, nemlig dem, som bliver ejere. Dem vil man gerne tilgodese. Der vil jeg så stille det spørgsmål: Hvad er det for en fordel? For hvis man nu ser på mig og mine naboer derhjemme i Holm-

strup, så bliver det nærmest fremstillet, som om vi ikke har lov til noget som helst i vores lejligheder. Jamen det har vi da. Vi må da flytte rundt på væggene for eksempel. Det må vi da godt i dag. Det behøver vi da ikke at købe lejligheden for at få adgang til. Jeg tror simpelt hen ikke, de borgerlige ved, hvad der foregår ude i kvartererne. Man kan altså godt flytte rundt på sin skillevæg.

Kl. 16.20

Det, vi ikke har lov til – og det håber jeg ikke er det, der ligger i den borgerlige tankegang, men det er det da muligvis – er at misligholde vores lejligheder. Det har ejere lov til. Men er det dét, der er meningen, at man nu vil have det sådan, at nogle skal have lov til at misligholde deres lejligheder? Altså man er ude i rent volapyk. De borgerlige er ude i rent volapyk.

Man kan godt se på, hvordan man kan skabe en større råderet i lejlighederne, end vi allerede har i dag. Det ville være fornuftigt. Men der er intet behov for, at man skal kunne kalde sig selv ejer, for at man kan få en større råderet. Den kan vi bare indføre. Den kan blive indført ved hjælp af en lovgivning, som kan være færdig om en måned. Vi behøver ikke vente et år på noget som helst udredningsarbejde. Vi kan gennemføre en lovgivning, som kan være færdig om en måned, nej, vi skal jo holde 30-dages-reglen, så om to måneder. Om to måneder kan vi have en større råderet til alle beboerne i den almene sektor. Hvis det er rigtigt, at der er det kæmpeønske om at få en større indflydelse på sin egen lejlighed, så er det klart på to måneder.

Men nu skal man altså have et udredningsarbejde, som har helt andre hensigter. Det har det bagvedliggende formål, at man skal ændre indkomst- og formuefordelingen her i samfundet, så den bliver mere skæv. Mere indviklet er det jo heller ikke. For hvis man gør nogle til ejere, ja, så får de også nogle fradragsprivilegier og sådan noget, og dem skal de, der ikke er ejere, og vi andre betale i form af tabte skatteindtægter, som skal opkræves på anden vis. Der bliver nogle samfundsskabte værdistigninger til dem, der bliver ejere. De skal også betales af nogle. Det bliver højere priser i butikkerne osv.

Ja, fru Rikke Hvilshøj kan godt sidde og smile lidt af det, men sådan er jo konsekvenserne af en sådan omfordelingspolitik. Jeg forstår sådan set udmærket godt, at V og K har en sådan omfordelingspolitik, for det er nu engang klassisk borgerlig politik, at man vil ændre det sådan, at de,

der har meget i forvejen, skal have endnu mere, og de, der har lidet, skal fratages endog det, de har. Er det ikke sådan, der står i den hellige skrift?

Det er den egentlige dagsorden bag hele projektet. Mere indviklet er det jo ikke. Det er bare sørgeligt, at vores land skal udsættes for sådan et eksperiment, som altså endda er afprøvet i England, og alle – jeg tror endda selv Margaret Thatcher i dag har erkendt det, ja, det skal jeg altså ikke kunne sige, hun er ret stålsat i sine opfattelser, men i hvert fald hendes parti – har erkendt, at det var nok ikke så godt i England.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til nogle af detaljerne i de forslag, som er fremsat. Jeg er meget ked af, at Socialdemokraterne opfandt den dér idé med medejerboligen, for den var jo ligesom med til at gøde jorden for og inspirere til nogle af de endnu mere vidtgående tanker, som de borgerlige nu går og rumler med.

Den er egentlig bedst tjent med hurtigst muligt at blive arkiveret, derfor vil jeg heller ikke sige mere om det forslag. Det er et forslag, som er af historisk art, og uanset hvor Rigsarkivet måtte blive placeret, så er det dér, forslaget bedst hører hjemme.

Så til slut en bemærkning om finansieringen – der er et finansieringsforslag. Hr. Niels Helveg Petersen gjorde opmærksom på, at det var fint, hvis disse penge, der er i Landsbyggefonden, også kan bruges til renoveringer osv. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men jeg ved ikke, om det er acceptabelt og af beboerne, der har betalt disse penge ind til Landsbyggefonden, vil blive betragtet som acceptabelt, hvis disse midler skal bruges til at finansiere regeringens finanslov. Det er strengt taget samtlige skatteyderes opgave.

Derfor kunne der måske være et perspektiv i, at man bruger disse penge til huslejenedsættelser i de afdelinger, hvor beboersammensætningen kan volde vanskeligheder. For – sagt til fru Rikke Hvilshøj – det er noget, der løser problemer. Det har vi prøvet i en bølge af huslejenedsættelser én gang tidligere, og det var noget, der hjalp.

Så hvis man vil have et projekt til at forbedre situationen i de store almene byggerier med sociale problemer, ligger vejen lige for, og pengene er der. Men at tage beboernes penge til at finansiere ministerens finanslov, det tror jeg der er mange der vil sætte et stort spørgsmålstegn ved.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Sandheden er jo, at hr. Keld Albrechtsens ønske er, at vi alle boede i en almen bolig med offentlig støtte. Det er hr. Keld Albrechtsens model, det er ikke min model.

Hr. Keld Albrechtsen tordner om, at de borgerlige partier ikke ved, hvad der foregår. Jeg vil så spørge hr. Keld Albrechtsen, om han fuldstændig har taget høreværn på, for der er jo mange, der bor ude i de almene boliger, der siger, at de godt kunne tænke sig at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis. Hvorfor skal de ikke have lov til det? Hvorfor skal de ikke have det tilbud?

Hr. Keld Albrechtsen siger, at dér, hvor han bor, er man så glad og tilfreds for at være lejer. Så er Venstres politik, at det skal man have lov til at fortsætte med at være, det vil vi overhovedet ikke gribe ind i.

Men de, der har lyst til at overtage det på ejer- eller andelsbasis, skal have lov til det, de skal have tilbuddet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan berolige fru Rikke Hvilshøj med, at jeg sådan set ikke på noget tidspunkt har foreslået, at vi alle sammen skal bo i alment byggeri. Jeg ønsker ikke, at nogen skal eje andres bolig, altså privat udlejningsbyggeri ønsker jeg skal være alment, for jeg ønsker ikke, at fru Rikke Hvilshøj f.eks. skal eje min lejlighed. Det ville ikke være nogen opmuntrende tanke, tror jeg, for nogen. Men at folk bor i deres eget hus, kunne jeg da ikke drømme om at have noget som helst imod, bevar mig vel.

Jeg er bare ikke tilhænger af, at der er knyttet privilegier til en bestemt boligform, sådan som der er til ejerboligformen i dag. Jeg er heller ikke tilhænger af, at man skal have et stadig stigende pres på statsfinanserne, fordi man øger disse privilegier. Og der er den almene boligform jo fremragende, fordi den ikke giver anledning til samfundsskabe værdistigninger, inflation og alle de dårligdomme, som ejerboligsektoren skaber i vores nationaløkonomi.

Tove Videbæk (KRF):

I Kristeligt Folkeparti noterer vi med stor tilfredshed økonomi- og erhvervsministerens tilsagn om at tage B 76 med i regeringens kommende lovinitiativer og ligeså ministerens tilsagn om at tage endnu et nyt skridt på pleje-

hjemsområdet, nemlig at stoppe den umenneskelige praksis med, at ældre ægtepar, der har levet sammen et helt liv, bliver tvangsskilt, når de bliver gamle, og den ene bliver meget plejekrævende. Så tak for det.

Og så vedrørende selve boligpakken, L 13, L 23, L 20 og L 29. L 13 ligner jo til forveksling L 29, som Kristeligt Folkeparti har udtalt støtte til, så derfor skal jeg ikke sige mere om det.

Vedrørende L 23 om Landsbyggefonden, så er Landsbyggefondens formål jo bl.a. at fremme det almene byggeris selvfinansiering, og principielt er forslaget måske en god idé, men i praksis er vi mere for tanken om, at finansieringen af de forskellige initiativer skal med i finansloven. Så det forslag kan vi ikke støtte.

L 20 vedrørende fælles 4'eren synes vi indeholder rigtig mange gode tanker såsom socialt netværk, fællesskab, forebyggelse af ensomhed osv. Forslaget forekommer dog lidt som en midlertidig lappeløsning. Vi ved alle og må nøgternt erkende, at der hvert år i august, september, oktober verserer en lang række historier i medierne om boligsituationen for unge, der er kommet ind på deres studium og nu ingen bolig kan få eller kun kan få kummerlige tilbud til skyhøje priser. Det er en ulykkelig situation for de pågældende unge, og vi skal have lettet presset på det her område.

Kristeligt Folkeparti støtter naturligvis ideen om opførelse af flere boliger til unge med vægt på faste og varige tilbud til de unge og ikke midlertidige. Men derudover er det jo, som vi har hørt, allerede inden for nuværende lovgivning muligt at rumme de fleste af de her positive elementer, som er i forslaget om fælles 4'eren.

Kl. 16.30

Desuden vil det fremover blive lettere at leje værelser ud, idet der kommer skattefritagelse ind på området her. Vi tror, at der er mange, der egentlig gerne ville leje værelser ud til unge studerende, hvis de ikke blev straffet rent skattemæssigt, rent økonomisk for det, som de mange steder bliver i dag.

Endvidere vil det jo via L 29 – eller L 13, hvad man vil – blive sat turbo på kommunalt byggeri også af ungdomsboliger, så alt i alt skulle der komme gang i byggeriet.

Støtten til 4. Maj Kollegierne foreslår ministeren forlænget til 2015, og det hilser vi også velkomment.

Så L 20, som det foreligger, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte.

Vedrørende L 26: Dette forslag er et udslag af en positiv og kreativ nytænkning vedrørende fastholdelse af en bredere del af befolkningen i det almene byggeri, nemlig om medejerskab af bolig. Der er dog også kommet andre ideer på banen i denne sag, og der er blevet nedsat et udvalg, som i løbet af indeværende år skal udrede denne her sag og finde ud af fordele og ulemper på området. Så inden vi går ind og måske laver hovsaløsninger på det her område – vi har jo hørt i dag, hvor stor uenighed der er om, hvorvidt der er fordele eller ulemper ved det – vil vi i Kristeligt Folkeparti gerne afvente færdiggørelsen af udvalgets arbejde på det her område.

Så vi kan ikke støtte L 26, som det foreligger.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt som ordfører for forslagsstillerne takke partierne for debatten i dag om de her fire lovforslag.

Lad os prøve at se lidt på dem og på de enkelte partiers tilkendegivelser og også få rettet nogle misforståelser, som jeg rent faktisk synes jeg har kunnet høre ligger her i dag.

L 13 giver vel sig selv omkring grundkapitalen. Den er der enighed om, og den er vi tilsyneladende parate til hurtigt at få gennemført.

Men går vi videre og ser på L 20, kan jeg forstå, at der fra både Venstres og De Konservatives side og også fra ministerens side til trods for det, vi så sidste år, og det, vi har hørt fra de unge året igennem om mangel på ungdomsboliger, er en forestilling om, at vi blot ved at ændre på grundkapitalen vil få ungdomsboliger nok. Og jeg kan forstå, at man fra Venstres og De Konservatives side tror, at der kommer flere ungdomsboliger til i form af værelser ved at give skattelettelser til private husejere. Jeg kan også forstå, at der ikke set med Venstres og De Konservatives øjne er så stort et behov for fælles 4'eren. Det er jeg ked af.

Jeg er til gengæld glad for at kunne konstatere, at der – sådan hørte jeg det – fra Kristeligt Folkeparti var en relativt positiv tilkendegivelse omkring fælles 4'eren. Jeg hørte fra SF, fra Enhedslisten og fra Dansk Folkeparti en absolut positiv holdning til, at vi ser på at få bygget den her alternative form for ungdomsboliger.

Det er jo ikke sådan, at det er en boligform, der kommer til at stå alene, det er et supplement til de ordinære ungdomsboliger.

Den har for det første den fordel, at den er billigere for kommunerne, i og med at der ikke er nogen grundkapital, der skal betales.

For det andet giver den også nogle muligheder for et bofællesskab for nogle unge, som der altså ikke er i de enkelte ungdomsboliger. Nuvel, det kan godt være, at mange helst vil have en traditionel ungdomsbolig, men der er også unge, der godt kan lide den her form.

Det sidste, jeg synes det egentlig også er værd at pointere, er, at for den her boligform, fælles 4'eren, stilles der kun det ene lille krav, at den skal omfatte minimum fire boliger. Det krav stiller vi ud fra, at den så har en smidighed i sig, en fleksibilitet i sig, som gør, at skulle man i en kommune, i et område stå med for mange ungdomsboliger, er den meget nem og meget billig at lave om f.eks. til en ung familie eller til andre, der måtte ønske at bo i en sådan størrelse bolig, for så er vi oppe på noget, der ligner en rimelig bolig til en børnefamilie. Noget af det, jeg synes vi har trængt til igennem de senere år, er at have den fleksibilitet i vores byggeri, at vi har mulighed for at lave om uden de store problemer.

Kl. 16.35

Nuvel, det er blevet sagt, at der måske er noget, der er lidt administrativt besværligt, at der er for meget teknik omkring det. Der vil vi i hvert fald meget gerne være åbne fra forslagsstillerens side i forbindelse med udvalgsarbejdet; det er ikke det, det skal skorte på. Det, der er afgørende for os, er at få en tillægsgevinst oveni. Vi tror, at der vil blive bygget mange nye ungdomsboliger med den billige grundkapital, og vi mener altså også, at det vil være en god lille vinkel at tage de 750 ungdomsboliger på fælles 4'eren.

Så er der L 23, forslaget om renovering og forbedringer. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg egentlig er lidt overrasket over at kunne konstatere, at der – ud over SF og Enhedslisten – faktisk ikke er ret meget forståelse for, at man netop af den almene sektors egne penge vil give dem mulighed for inden for nogle aftalte rammer år for år at renovere, forbedre den almene sektors boliger.

Jeg tror, at de mennesker, der bor der, er enige, når vi giver udtryk for, at det er der behov for. Der er behov for en løbende forbedring, men der er også i den grad behov for – for nogle af den almene sektors boligers vedkommende – en egentlig renoveringsindsats, og der er behov for, at der også for nogle af boligene skal lægges penge oveni. En renovering vil ikke typisk kunne tages over en husleje, skal ikke typisk tages over huslejen, og så meget mere afgørende er det altså, at vi får sat noget på skinner.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan komme videre med det her, til trods for at det jo ikke ligefrem er de stærkeste tilkendegivelser fra Venstre og De Konservative, vi har hørt her, og for den sags skyld heller ikke fra Kristeligt Folkeparti.

Hvad angår medejerforslaget, må jeg jo nok også erkende, at det heller ikke er her, der er tilkendegivet de store positive ting. Jeg håber alligevel, at vi under udvalgsarbejdet kan vende det her og vende det på en så saglig måde, at det måske også kunne munde ud i, at vi kunne finde en form – for det mener vi faktisk der er behov for – for den almene sektors lejeboliger, som ikke bare, hvad der også ligger i det her forslag, giver en øget råderet, men altså også giver mulighed for at komme ind som medejer.

Jeg tror, det vil give en større bredde i forhold til den beboergruppe, som der skal være i den almene sektor, og som vi mener der bør være i den almene sektor. Jeg tror faktisk også, at det kunne være en spændende fornyelse for den almene sektor.

Så vil jeg godt sige, at det, uanset hvad hr. Keld Albrechtsen siger, er lige flot nok at give os æren for at have været inspiratorerne til, at Venstre og De Konservative, regeringen, sysler, lægger med tanken om – det er en farlig leg, synes jeg – at ville sælge ud af den almene sektor.

Det, der ligger i vores forslag her omkring medejerboligen, skal netop ses på den baggrund, at vi ønsker at bevare den almene sektor som lejeboliger. Vi ønsker ikke, at de almene boliger skal afhændes, skal blive ejerboliger. Vi ønsker heller ikke, at de skal blive andelsboliger. Vi har intet imod ejerboliger, vi har intet imod andelsboliger – det vil man også kunne se af de følgende forslag, der er til behandling her i dag – men i en periode, hvor vi står og har en akut mangel på lejeboliger, og hvor der er et meget stort problem for mange kommuner i forhold til anvisningsret, er det absolut ikke acceptabelt at begynde at lege med en tanke om at sælge ud af den almene sektor.

For os er det til gengæld afgørende at give noget mere valgfrihed, at give nogle bedre muligheder inden for den almene sektor, muligheder, som jeg tror også vil kunne tilgodese nogle af de ønsker, som ikke bare nuværende beboere, men også kommende beboere vil have. Det er det, der ligger i det her. Men lad os tage det op, og lad os drøfte det undervejs i udvalgsarbejdet.

Så vil jeg godt sige, at vi fra forslagsstillernes side er tilfredse med, at der er et flertal, der kvit-

terer for, at 4. Maj Kollegierne kan få lov til at fortsætte. Det glæder os, det ligger os faktisk lidt på sinde, og jeg synes også, vi skylder dem at sige, at det er vi parate til.

Kl. 16.40

Jeg vil så godt mere generelt sige, at jeg i forhold til den debat, der har været bare det seneste års tid her i Folketinget, undrer mig meget over, at man nu fra regeringens side siger: Vi respekterer helt og aldeles, at det er kommunernes opgave suverænt at bygge, og de er bedst til at bygge de boliger, der skal være. Det giver egentlig indtryk af, at der fra forslagsstillernes side skulle være et ønske om, at vi vil ud og bestemme, hvor meget der skal bygges, og hvor der skal bygges.

Det har vi ikke noget ønske om – tværtimod. Vores ønske er, at man fra kommunernes side fortsat skal have ansvaret i forhold til det støttede byggeri. Det er kommunerne, der skal vurdere, hvad der er behov for, når vi taler ungdomsboliger, når vi taler familieboliger, og når vi taler ældrebyggeri, og amterne tilsvarende i form af byggeri til fysisk/psykisk handicappede.

På baggrund af bl.a. de undersøgelser, der er foretaget, og som også Byggeriets Arbejdsgivere i den grad har fremhævet, undersøgelser, der viser, at der er et stort behov for at få øget vores lejeboligbyggeri, er det vel vores forpligtelse herindefra som politikere, som partier, at drage omsorg for, at der bliver sat gang i det. Det vil sige, at vi skal give redskaberne, vi skal give værktøjet til kommunerne, men det er selvfølgelig dem, der til syvende og sidst sidder og tager den endelige afgørelse. Der er heller ikke lige stort behov alle vegne; nogle har bygget undervejs, nogle har bygget for lidt undervejs.

Vi må jo også erkende, at der ikke er bygget meget privat byggeri, til trods for at muligheden har været der og med fri huslejedannelse siden starten af 1990'erne. Vi må også erkende – det kommer vi jo også ind på senere i dag – at pensionskasserne ikke er faldet over hinanden med hensyn til nybyggeri, men vi må også erkende, at på de præmisser, de har at bygge for, og med de huslejer, som de lægger an til, er der ikke tale om boliger til almindelige mennesker med almindelige indkomster.

Det er det, der er krumtapen i de forslag, der ligger her fra forslagsstillernes side. Vi har et ønske om at give nogle redskaber til kommunerne, økonomisk og også idémæssigt, som giver vores kommuner mulighed for at bygge boliger til de mange mennesker, som i dag står på lange ven-

telister, til de mange mennesker, som kommunerne har svært ved at anvise en bolig. Vi ønsker at kunne give kommunerne en håndsrækning i form af større frihed, et større perspektiv med hensyn til typer af lejeboliger. Det er det, der ligger i de her forslag.

Jeg tror så også, at de mange mennesker, som ikke har råd til at købe, rent faktisk har en forventning om, at vi fra Folketingets flertals side er parate til at gå ind og rent faktisk støtte op om det her.

Ud over at takke de partier, som har stillet sig positivt i dag i forhold til de fire forslag her, håber jeg – og det skal være mine slutbemærkninger – at vi, trods alt og uanset at der fra regeringens side er sagt, at man godt vil vente et år, måske flere år, før man er i stand til at agere på boligområdet med hensyn til den almene sektor, når vi når til vejs ende efter et forhåbentlig seriøst udvalgsarbejde, kan sige: Det her kommer til at gøre en forskel, således at de mange mennesker, der er afhængige af, at vi er medvirkende til, at der bliver skabt nogle ordentlige boliger, rent faktisk også bliver tilgodeset.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der tre, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er fru Inge-Lene Ebdrup.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at Venstre er enig i, at fælles 4'eren har rigtig mange gode aspekter. Dels er det en økonomisk boligform for lejeren, og dels er der nogle gode boligsociale elementer i forslaget.

Men jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen: Hvad er det, der hindrer kommunerne i inden for den eksisterende lovgivning at prioritere nogle af de 11.000 boliger, der er meldt ind vil blive bygget, og bygge disse boliger – eller nogle af dem – som fælles 4'ere?

KL 16.45

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil gerne have lov til at gentage de spørgsmål, jeg stillede til den radikale ordfører, nu til fru Lissa Mathiasen, for jeg fik ikke så meget svar i første omgang.

Det er dels vedrørende anvisningsretten: Hvad er det for nogle folk, man havde forestillet sig, kommunen skulle anvise til medejerboligerne? Hvad er hensigten med det? Og hvad skulle

interessen være for at bruge 200.000 kr. på en eksisterende medejerbolig?

Det, jeg kan se, er tilbage, er muligheden for at betale 200.000 kr. for at springe ventelisten over til en stadig støttet bolig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til spørgsmålet om medejerboliger, synes jeg bare, at måske kunne forløbet give Socialdemokratiet stof til eftertanke, for hvad sker der, hvis man kan se forude, at der er en risiko for, at der kommer en borgerlig offensiv med hensyn til at privatisere det almene byggeri? Så prøver man at komme dem halvvejs i møde med sådan et forslag.

Det er jo det samme, man f.eks. gjorde på jernbaneanrådet: Man lagde op til en udlicitering i Vestjylland, og så håbede man på den måde at kunne redde DSB.

Sådan kan man altså ikke gøre det, for så bærer man bare ved til bålet. Det var bare det, jeg sagde, vil jeg gerne sige til fru Lissa Mathiasen, for jeg er godt tilfreds med – og det er så det positive ved det, og det er måske også, fordi man har vendt og drejet det lidt i hovedet – at Socialdemokratiet nu krystallklart siger nej til det borgerlige angreb på det almene byggeri. Det er jeg glad for.

Så vil jeg slutte med at sige, at kan den her debat føre til, at vi redder de 750 ungdomsboliger, er det da et godt resultat af forslagene.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Lissa Mathiasen, der svarer, og derefter hr. Niels Helveg Petersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er glad for, at den misforståelse blev rettet, for vi har ikke haft noget ønske om at komme den borgerlige regering halvvejs i møde ved at foreslå medejerboligen som et alternativ til at gå ud og sælge – tværtimod.

Jeg prøvede i dag på forslagsstillernes vegne meget klart at markere, at det, der er ønsket for os, netop er at bevare den almene sektor lige nøjagtig med den basis, som den har i dag, dvs. som lejeboliger, med den ret, som beboerne har omkring beboerdemokrati, og med de præmisser, der ligger i dag. Og det agter vi også at fastholde.

Så er det fru Inge-Lene Ebdrup, der spørger: Jamen hvorfor kan kommunerne ikke bare bygge de der fælles 4'ere? Man må sige, at incitamentet for kommunerne til at bygge fælles 4'ere er begrænset, i og med at man tilsyneladende fra de borgerliges side ikke mener, at der skal lægges den ekstra lille sum penge med ud til kommunerne.

Ønsket var ud over det løft, vi godt vil se kommunerne give i form af at bygge flere ungdomsboliger på de normale præmisser, hvor grundkapitalen bliver sat ned fra 14 til 7 pct. – det vil give et løft, uden tvivl – så i de byer, hvor vi specielt har haft den store mangel på ungdomsboliger, at give et særligt skub til at komme i gang. Det er jo rent faktisk også det, der står i lovforslaget. Det er dér, vi ønsker de 750 fælles 4'ere skulle placeres. Og der er ikke noget incitament, hvis det er på præmisser svarende til det andet.

Til fru Rikke Hvilshøj: Jo, der er faktisk mange, der måske kunne komme på tale med hensyn til anvisningsret, hvis vi kigger på landsplan, og det ligger der faktisk i forslaget. Nu skal fru Rikke Hvilshøj jo huske, og man skal huske herinde, at for to år siden ændrede vi anvisningsreglerne, således at en kommune har mulighed for at gå ind, f.eks. med hensyn til tilflyttere m.v., og sige: Vi vil godt særligt prioritere tilflyttere, vi vil godt særligt prioritere ældre. Og der er ingen, der siger, at det nødvendigvis er mennesker, der ikke har 200.000 kr. på lommen.

Derfor tror jeg faktisk, ...

Første næstformand (Svend Auken):

Så tror

Lissa Mathiasen (S):

... det er en skævert, man slår fra regeringens side og fra Venstres side ved ikke at støtte det her.

Første næstformand (Svend Auken):

Selv om man er meget engageret i en sag, kan man godt overholde taletiden.

Så er det hr. Niels Helveg Petersen – som den anden forslagsstiller? (*Ophold*). Nej, for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er et svar til fru Rikke Hvilshøj.

I farten kom jeg i mit tidlige indlæg til at sige noget, der ikke var korrekt; det vil jeg gerne erkende.

Men jeg vil så også understrege for det første, at selvfølgelig kan der tænkes situationer af den type, som fru Lissa Mathiasen var inde på, hvor der er mulighed for, og hvor det kan være helt berettiget at anvende anvisningsretten over for en medejersbolig – virkeligheden er jo mangfoldig.

For det andet, og det er jo sådan set det vigtigste: Det er jo i virkeligheden slet ikke det, går jeg ud fra, som er fru Rikke Hvilshøjs indvending imod forslaget. Hvis det er det, så er der da en mulighed for, at vi også kan se på det i udvalget, men det er det jo ikke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 27:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber og lov om individuel boligstøtte. (Førøgelse af andelsboligkvoten samt ændring af finansieringen af støttede private andelsboliger, solvarmepligt ved væsentlige ombygninger m.v. i støttet boligbyggeri og refusion af lejetab i boliger til flygtninge).

Af Lissa Mathiasen (S) og Elisabeth Arnold (RV) m.fl.

(Fremsat 11/12 2001).